

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير" و "ألم الشعب".

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير" و "ألم الشعب"

هيمن جاسم محمد

جامعة صلاح الدين - كلية التربية / شقلاوة، أربيل،

كرديستان hemn.muhamad@su.edu.krd

أ.م.د. محمد أحمد حسن

جامعة صلاح الدين - كلية التربية / شقلاوة، أربيل، كرديستان

Mohammed.hasan@su.edu.krd

الكلمات المفتاحية: الزمن الذهني، قوة السرد، موجات الوعي، الشخصية، الداخلي.

كيفية اقتباس البحث

محمد , هيمن جاسم , محمد أحمد حسن , تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير" و "ألم الشعب", مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، آيار ٢٠٢٦، المجلد: ١٦، العدد: ٥.

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered في مسجلة في
ROAD

Indexed في مفهارة في
IASJ

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"
و "ألم الشعب".

The Impact of Psychological Time on the Narrator's Power in Both Novels "The Question of Conscience" and "The People's Pain"

Hemn Jassim Mohammed
Salahaddin University - College of Education / Shaqlawa, Erbil,
Kurdistan
hemn.muhamad@su.edu.krd

Assistant Professor Dr. Mohammed Ahmed Hassan
Salahaddin University - College of Education / Shaqlawa, Erbil,
Kurdistan
Mohammed.hasan@su.edu.krd

Keywords : Mental time, cold power, consciousness, personality,
internal.

How To Cite This Article

Mohammed , Hemn Jassim , Mohammed Ahmed Hassan ,The Impact of
Psychological Time on the Narrator's Power in Both Novels "The
Question of Conscience" and "The People's Pain" ,Journal Of Babylon
Center For Humanities Studies, May 2026, Volume:16,Issue 5.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](#)

Abstract

Narration, as a fundamental component of the novel, has long served as a central foundation for its renewal and development. Throughout the history of the novel—globally in general and within Kurdish literature in particular—it can be considered a key criterion through which the modernization of the Kurdish novel may be identified. This study seeks to examine a specific form of temporality, namely psychological (internal) time, and to explore its significant impact on the authority of the narrator, in terms of both its scope and its modes of manifestation.

The aim of this research is to clarify the concept of time in two Kurdish novels, focusing on how this form of temporality influences the narrative structure and the narrator's authority. The study adopts a comparative

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير" و "ألم الشعب".

methodological approach to analyze the representation of time in Kurdish fiction, using two selected novels as case studies in order to demonstrate the role of this temporal dimension in the renewal of the novel.

The study concludes that in the novel Masalay Wijdan, time is structured chronologically, with an omniscient narrator exercising full narrative authority. In contrast, in the novel Zhany Gal, time shifts toward a psychological (internal) dimension, which reflects a clear indication of the evolving and modernizing tendencies within the Kurdish novel.

Our study consists of two parts. The first part, which is partly theoretical, is a theoretical study of the term and concept of time in general and mental time in particular, while another topic discusses Bergson's views as a philosopher who has studied this subject.

The second part, which is a practical part, discusses the power of the narrator, mental time, the destruction of events and the destruction of the chronology of time. Finally, we present the results of our research in several points.

ملخص

عد السرد بوصفه عنصراً أساسياً في بنية الرواية أحد المرتكزات الجوهرية في تجديدها. ومن خلال تاريخ الرواية العالمية عموماً، والرواية الكردية على وجه الخصوص، يمكن اعتماد هذا العنصر معياراً لتحديد مظاهر حادثة الرواية الكردية. تسعى هذه الدراسة إلى تناول نوع من الزمن، وهو الزمن النفسي (الداخلي)، وبيان أثره الكبير في سلطة السارد، من حيث مداها وكيفية تجليها.

يتمثل هدف الدراسة في توضيح مفهوم الزمن في روايتين كرديتين، حيث نحاول الكشف عن تأثير هذا النوع من الزمن في عنصر السرد وسلطة السارد. وتعتمد الدراسة المنهج المقارن لتحليل الزمن داخل الرواية الكردية، من خلال اختيار نموذجين روائيين بهدف إظهار أثر هذا الزمن في تجديد الرواية.

وتخلص الدراسة إلى أن رواية «مهسهلهى ويژدان» تقوم على زمن كرونولوجي، مع هيمنة سارد عليم بكل شيء، في حين يتحوّل الزمن في رواية «ژانى گهل» إلى زمن نفسي داخلي، وهو ما يُعد مؤشراً على تجدد الرواية الكردية.

تتألف دراستنا من جزأين. يتناول الجزء الأول، وهو ذو طابع نظري، دراسة نظرية لمصطلح ومفهوم الزمن عموماً، والزمن الذهني خصوصاً، بينما يناقش الجزء الثاني آراء بيرجسون كفيلسوف درس هذا الموضوع. أما الجزء الثاني، وهو ذو طابع عملي، فيتناول قوة الراوي،

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

والزمن الذهني، وتلاشي الأحداث، وتلاشي التسلسل الزمني. وأخيراً، نعرض نتائج بحثنا في عدة نقاط.

كارىگهري زهمه نى دهروونى له سهر دهسه لاتی گپرهه وه له ههردوو رۆمانى مهسه لهى ويژدان و ژانى گهل

هيمىن جاسم محمد

زانكوى سه لاهه ددين- كۆلپژى پهروه دهه / شه قلاوه، ههولپر، كوردستان

hemn.muhamad@su.edu.krd

پ.ی.د. محمد أحمد حسن

زانكوى سه لاهه ددين- كۆلپژى پهروه دهه / شه قلاوه، ههولپر، كوردستان

Mohammed.hasan@su.edu.krd

پوخته

گپرهه وه وهك توخمپكى سه ره كى رۆمان بۆ نوپكر دنه وهى رۆمان بنه مايه كى سه ره كى بووه. له مپژوو رۆمانى جيهانى به گشتى و كوردى به تايبه تى ده توانين بيكه ينه پپوه رپك بۆ ئه وهى له رپگه يه وه نوپوونه وهى رۆمانى كوردى ديارى بكه ين. ئه م توپژينه وه ههولپكه بۆ ئه وهى باسى جۆرپك له زهمه ن بكه ين، ئه وپش زهمه نى دهروونيه، ئه م زهمه نه كارىگه رى گه وره ي له سه ر دهسه لاتی گپرهه وه ده بپت، كه تا كوى و چۆن بپت.

ئامانجى توپژينه وه كه مان روونكر دنه وهى زهمه نه له دوو رۆمانى كوردى، كه تپيدا ههولماندا وه كارىگه رى ئه م زهمه نه له سه ر توخمى گپرهه وه و دهسه لاته كه ي بخينه روو. مپتۆدى توپژينه وه كه مان برپتپيه له مپتۆدى به راوردكارپيه بۆ زهمه ن له ناو رۆمانى كوردى و نموونه ي دوو رۆمان بۆ ئه وهى كارىگه رى ئه م زهمه نه له سه ر نوپوونه وهى رۆمان ده رپخه ين. له كۆتاييدا ده گه ينه ئه و ئه نجامه ي له رۆمانى مه سه كه ي ويژدان، زهمه نپكى كرۆنۆلۆجى هه يه و دهسه لاتی گپرهه وه هه مووشتزانه و له رۆمانى ژانى گهل ئه م زهمه نه ده گۆرپت بۆ زهمه نپكى دهروونى و ئه مه پش نپشانه ي نوپوونه وهى رۆمانى كوردپيه.

كليله وشه: زهمه نى دهروونى، دهسه لاتی گپرهه وه، شه پۆلى هۆش، ناوه وهى كاره كته ر.

پيشه كى:

ئه م توپژينه وه يه به ناو نپشانى (كارىگه رى زهمه نى دهروونى له سه ر دهسه لاتی گپرهه وه له ههردوو رۆمانى مه سه له ي ويژدان و ژانى گهل)، مه به ستپت گرينگ و به هاى زهمه نى دهروونى له نپو رۆمانى كورديدا بخاته روو، ئه گه رچى هپشتا وه كو پتوپست كارى زۆر له سه ر نه كراوه، ياخود جۆره تپكه لكارپيه ك له نپوان جۆره كانى زهمه ندا هه يه و باش جيانه كراونه ته وه، سه ره نجام هه ول ده ده ين له رپى ئه م توپژينه وه يه وه دا ئاماژه به چۆنپتپت سه ره له دان و جياوازى ئه م فۆرپه ي زهمه ن، له گه ل ئه وانى تر بده ين. له لايه كى تره وه كارىگه رى ئه م زهمه نه ش له نپو قۆناغه كانى رۆمانى كوردى و به تايبه ت له سه ر دهسه لاتی گپرهه وه، ديارى بكه ين، چونكه ههروهك ئاشكرپيه كه دهسه لاتی گپرهه وه له رۆمانى كورديدا، به چه ند وپستگه يه كى جياوازا تپپه رپوه و دواتر گه پشته وه ته ئه م فۆرپه نوپيه ي كه هه يه. زهمه نى دهروونى، به كاره پنان و مه زاندى له ناو رۆماندا وابه سته ي زپره كى و لپه اتووپ رۆمانووس ده رده خات، چونكه ده پى شاره زاپيه كى زۆر باشى له سه ر لايه نى دهروونى و خوپندنه وهى ناوه وهى مرۆفه كان هه پى و بتوانى چۆن مامه له له گه ل شه پۆلى هۆش و مۆنۆلۆگ و ته كنيكه كانى تر ده كات.

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٦ المجلد ١٦ / العدد ٥

ئامانجی توئزینهوه: لهم توئزینهوهیه ئامانجمانه کاریگهری زهمن به گشتی و زهمنی دهروونی لهسه نوبوونهوهی رۆمانی کوردی و گێرهوهی رۆمان دهبرخهین. **میتۆدی توئزینهوهکه:** لهم توئزینهوهیهدا له رینگهی میتۆدی بهراوردکارییهوه ههولمانداوه زهمن له دوو رۆمانی کوردیدا بهراورد بکهین، بۆ ئهوهی ئاستی گۆرینی دهسهلاتی گێرهوهوهمان له رینگهی گۆرینی زهمنهوه بۆ زهمنی دهروونی بۆ دهبرکهوئیت. **سنووری توئزینهوهکه:** لهم توئزینهوهیهدا دوو رۆمانی کوردی، ئهوانیش مهسهلهی ویزدان و ژانی گهلهن به نموونه وهرگهراون بۆ ئهوهی سنووری توئزینهوهکهمان کۆنکریت بئیت. **کێشهی توئزینهوهکه:** ئیمه دهمانهویت کێشهی نوبوونهوهی رۆمانی کوردی بهپێی پێوهی زهمنی دهروونی و گۆرینی دهسهلاتی کوردی دیاری بکهین، چونکه لهناو توئزینهوهی کوردی ئهوهی تاکوو ئیستا کراوه سهبارهت به زهمن و قوئاغبهندی رۆمانی کوردی، پێوهریکی زانستی و بابهتیانه نهبووه.

پلانی توئزینهوهکه: توئزینهوهکهمان له دوو بهش پیک هاتوووه. بهشی یهکه، که بهشیکی تیورییه توئزینهوهیه بهشیوهیهکی تیوری له زاراوه و چه مکی زهمن به گشتی و زهمنی دهروونی بهتایبهتی، هاوکات له تهوهریهکی تر بۆچوونهکانی بێرگسۆن وهک فهیلهسووفیک که توئزینهوهی لهم بارهیهوه کردوووه. ههچی بهشی دووهمه، که بهشیکی پراکتیکیه تییدا له چهند تهوهریهکهدا باسی دهسهلاتی گێرهوه و زهمنی دهروونی و تیکشکاندن رهودا و تیکشکاندن کرۆنۆلۆجیای زهمن کراوه. له کۆتاییشدا ئهنجامی توئزینهوهکهمان له چهند خالیکدا خستۆتهروو.

بهشی یهکه: دهروازهیهکی تیوری سهبارهت چه مکی و زاراوهکان ١. زهمن چیه؟

له چوارچێوهی بیرو بۆچۆنی زانستی و فیزیکییهوه، زهمن وهک توخمیکی سههرهکی و گرینگی بونیاتی رۆمان چاوی لێ دهکریت و وهک داینه مۆ و پالنه ریک وایه که هه میشه، رۆلی گهیهنهر و بهستنهوهی توخم و هونه رهکانی نیو دهقی گێرانه وهناسی ههیه و بهبێ بونی ئه م، دهقه کرچ و کال دهبێ. له سه رهتای ژیا نه وه مرۆفه کان هه میشه و به شیواز و فۆرمی جوړا و جوړ زه منه نیان ناساندوه و هه ولێانداده وهک چه مکیکی سه رهکی و دیاری نیو ژیان بیناسین، هه ربۆیه له قوئاغه جیاوازهکانی ژیان و بهپێی زهمنی به ره و پێشچونی مرۆفایه تی، کاریان له سه ر زه من کردوه ئه م کارکردنانه فره په هه ند بوه و لایه نی زانستی و ئایینی و په خنه بی گرتوه ته وه، له گه ل ئه وه شدا زه من وهک چه مکیکی فره لایه ن، هه موو ئه م ته عریف و پیناسانه ی له خوگرته و هه لیمژیوه، چونکه روه ری کارکردن له زه منه ندا فراوانه و وابه سته ی ژیا نه. ((زه من ئامازه یه بۆ ساته وه ختیکی دیاریکراو)) (عشور، ٢٠١٧، ص ٧) هه ندیك باوه رپیان وایه که زه من دیاریکراوه ده توانریت به پێی ئامیرو پێوانه ی دیاریکردن، زه من بپتوریت. هه ربۆیه له و روانگه یه وه زه منه نیان هه لسه نگانده و قسه ی له باره وه ده که ن. له ئه فسانه ی کۆنی یونانیدا ((زه من، له شیوه ی په یکه ری جیاواز که هه ریه کێکیان وهک گیاندارێکی درهنده، که به تیکده ری ژیان ناو نراون و به پێی زه من نه مر بوون، دیاریکراوه)) (عشور، ٢٠١٧، ص ١٣) مه به سته ی یونانیه کان له م پیناسندنه ئه وه یه که زه منه نیان دابه شی چه ند قوئاغیک کردوه و بۆ هه ریه کێکیان له شیوه ی گیاندارێکی درهنده دیاریکردوه و پێیان وابوو که زه من وهک درهنده یه ک وایه و ژیان ده خوات.

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

لا كدرنهوه له زهمه، ههولئكه بو ناساندن و دياريكردني ژينگه و ژيان و شوئي كاره كتهر و روداو و به سهرهات، خوئندنهوهيه كه بو ديوي ناوهوهي مروؤف و ليكدانهوه و ههلسهنگاندني لايهني زهيني و بيري مروؤف، ههريويه كاتيک كه باسي زهمه ده كرى يه كسهر چوئي تي دو ديوي ژيان نيشان ده دات ئه و يش فيزيكي (بايولوزي) و دهروني! به لام نابي ئه وه له بيربكه ين كه ئه م پولي تي زهمه نه وه ك يه ك لاي فهيله سوف و زانا و نوسهران، چون يه ك نين و ههريه كه يان له روانگه ي خوئنه وه پيوهر و پيوانه يان بو كرده. ئه م يش پالپشت به بابته تاقيكراوه زانستيه كاني خوئان كه وا خوئندنه وه بو زهمه نه كه ن. له گه ل ئه وه ي زهمه نه دابه شي سه ر سي كاتي جياوازي وه ك: رابردو، ئيست و داهاتو ده ي، به لام ئه م پولي تي كارييه ريشه يه كي دريژي هه يه و ده گه ريته وه سه ريون و نه بوني مروؤف يه تي! ئيتر ليروه وه بيروبوچوني جياواز له دايك ده ي و ده ست پي ده كات .

٢. چه مگ و زاراوه ي زهمه ني دهروني:

ئه فلاتون ، وه ك فهيله سوفيك به و په ري ئاگاييه وه له سه ر زهمه نه هه لوهسته ي كرده و گرينيگي پيداوه، ئاگادار يش بوه كه زاناياني پيش خو ي له سه ر ئه م توخمه كاريان كرده و جيگه ي بايه خيان بوه، ئه گه ر چي بوچونه باوه كه پيداگيري له سه ر زنجيره ي زهمه نه كرده و پي وابوه هئيكي نه چراوه، به لام ئه فلاتون باوه ري وايه زهمه نه ((هاوكاتي گهردوون هاتووته بوون، بوئه ههردوكيشيان پيكه وه له ناو ده چن)) (كاكه سور، ٢٠٢١، ل ١١٢) ئه م له و سوئنگه يه وه قسه ده كات كه زهمه نه سه ره تايه كي هه يه و دواچار كو تاييشي هه يه، واته زهمه نه و ژياني پيكه وه گريداوه و پي وايه ته واو كه ري يه كدي بن، ئه و برواي وايه ژيان كردن به جو له وه به ستراوه ته وه، هه رچه ند جو له و بزاون تن هه ي، ئه وا زهمه نه و ژيان يش هه يه. زياتر پيداگيري ده كات له سه ر سو ري خو لگه و جو له ي هه ساره كان، بوئه پيوانه و پيوه ري زهمه نه لاي ئه فلاتون، جو له يه. واته ئه وه ي ده كه ويته ژير ئه م كاريگه ريه مروؤفه، كه له ئه نجامي زهمه نه و جو له وه ژياني ئه و به رده وام ده بيت تا ده گاته خالي كو تايي! به لام (ئه رستو) ي قوتايي به پيچه وانه ي (ئه فلاتون) ي ماموستاي برواي به ئه به دييه تي زهمه نه هه يه و پي وايه زهمه نه ده كه ويته ((پيش گيتيه وه، بگه ر پي وايه گيتي خو ي له (كات) دروست بووه و له ناوچونيشي نيه، مادام به جو له وه به نده)) (كاكه سور، ٢٠٢١، ل ١١١ - ١١٢) ئه م برواي وايه پيش ئه وه ي مروؤف يه تي دروست بيت، زهمه نه هه بوه و هه تا كو تايي ژيان يش هه رده ميئي واته وه كو چه مك يكي نه مري، ده مي ني ته وه، ئه گه ر چي پي وايه زهمه نه له هه مو جو له يه كدا هه يه و چه ند جو له خيراتر پي، زهمه نه خيراتر ده روا و به پيچه وانه شه وه، چه ند جو له كه متر پي زهمه نه له سه رخو ده چي ته پيش. له لايه كي تره وه ئه گه ر له روانگه ئاينييه كه ي قه شه ئوگه ستين خوئندنه وه بو زهمه نه بكه ين، ئه وا ويته يه كي جو داي زهمه نمان ده ست ده كه وي تي، چونكه ئه و برواي وايه زهمه نه: عه قلي و خودي و ريژه ييه و ده يبه ست يته وه به هوش ياري مروؤفه كان، نه ك جو له! ئه و برواي وايه زهمه نه ئه وه نده ي بابته يكي خودي و هه ستي پي، ئه وه نده په يوه ست نيه به جي هاني ده ره وه، ئه وه ئيمه ين كه پيوانه ي زهمه نه ده كه ين و زه يني ئيمه يه پيوه ري بو داده ني تي، بوئه برواي وايه زهمه نه ((زاده ي دابرا نيكي به رده وامه له نيو ان سي روا له تي ئيستادا)) (پيكور، ١٩٩٧، ل ٥٣). واته ئه و زهمه نه به خودي مروؤف ده به ست يته وه و گري بينادات به جي هاني ده ره وه ي هه روه ها ئه و برواي وايه هه م يشه زهمه ني رابردو به هو ي زه ين و بير كرده وه وه له ئيستادا حازره و هه مو زهمه ني ك له ئيستادا ده بين يته وه و به كو تايي نايه ت، زور هه و لي شي ده دات خو ي له زهمه نه و ناسيني بشار يته وه، هه ر بوئه ده لي تي ((گه ر لي م نه پرسن، ده يز انم، به لام كاتي ك لي م پرسن و رو ني

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

بكه مهوه، ئەوا ناتوانم)) (ئۆگهستين، ١٩٩١، ل ٢٤٩). چونكه لای ئەم وایه كه زهمن ئیستایه، خالی سهرتا و دهستپێکی رابردوو و داهاتوه. هه مو كاتیک دهتوانی رابردو به بیر خۆت بهیئیتتهوه و بیکه یته بهشیک له زهمنی ئیستایی! ئەو پێی وایه هیچ كاتیک زهمن له یادهوهری و هۆشیاری مرۆف دانابری و ناپچری، به لكو ههردهم له گه ئیدایه هه ر بۆیه لای ئەم كات نه مره و نافهوتی و نابیتته بهشیک له رابردو.

سه بارهت به رابووچونی زانایان و به تایبهت زانایانی فیزییا و زانسته رێژه ییه كان، پێیان وایه زهمن و شوین، دو توخمی وابهسته و گریډراوی یه كدین و له یه كتر جودا نابنهوه، لای ئەمان زهمن له نیوان رێژه یی و ره هاییدا دابهش ده بێت و به پێی پێوانه و پێوهری زانسته فیزیایی و ماتماتیکییه كان توخمه كه ده ناسین و هه ر له م روهوه زانای فیزیایی ئیسحاق نیوتن (١٦٤٣- ١٧٢٧) زهمن ده كاته دو به شهوه ((رهها و رێژه یی، به لام زهمنی ره هایی، زهمنی رسته قینه ی ماتماتیکییه و سه ره به خۆ نادریتته پال هیچ ته نیکی ده ره کی. به رده وامیشه له ری کردن)) (بدوی، ١٩٧٣، ل ١٠٠) لێردها نیوتن زهمنی ره هایی و ده ناسیئێ كه له تیرێك ده چیت كه له زهمنی رابردوه وه هاتوه و به ئیستا ده گات. دواتریش به رهو داهاتو ده روات و پێی ئەوهی به رهو دواوه وه بگه ریتته وه و بوهستی! به لام زهمنی رێژه یی ده به ستیتته وه به جوله و پێی وایه چهند جوله زۆرتر بێت، زهمنیش زوتر ده روات و به پێچه وانه شه وه، چهند جوله كه متر بێت، كاتی زیاتری ده ویت، هه ر بۆیه ئەو دابهشكارییه ی كه كرده ی تی روانگه یه کی فیزیایی وه رگرتوه، هه ر له م باره یه وه جوله ی ئاسایی كه خۆی له رۆژ و مانگ و سالد ده بینیتته وه، ده بێته پێوه رێك بۆ زهمنی رێژه یی، له سه ر ئەم جوړه ی زهمن، ئەنیشتا نییش هاو رایی نیوتن-ه و پێی وایه زهمنی رێژه یی ((زهمنی نیکی ده ره کی و میكانیکی)) یه (باشلار، ١٩٨٦، ل ٣٣-٣٤)، كه به پێوه ره كانی هه ستپێكراوی وهك (سه عات، رۆژ، هه فته، مانگ و سال) ده پێوری. له لایه کی تره وه نوسه ران و ره خنه گرانی بواری ئەدهب، له سه ر ئەم توخمه قسه و بۆ چوونی جیاوازی خۆیان خستۆته روو. تیگه یشتن له چه مکی زهمن وابهسته ی زیه ره کی و هۆشیاری نیوسه ر و رۆماننوس ده گه ی نیت كه تا چهند توانیویانه زیه ره كانه مامه له له گه ل ئەم پرسه دا بکه ن. لێره وه هیژی بیگسۆن (١٨٥٩-١٩٤١) ده كه ی نه نمونه یه ك بۆ خویندنه وه ی زهمن و روانگه ی ئەو ده رباره ی ئەم توخمه ده خه ی نه به ریاس. چونكه ئەوانه ی له سه ر زهمن قسه یان كرده و بۆچونی خۆیان خستوه ته روو جیاوازه له گه ل بۆچونه كانی وی، بیگسۆن باوه ری وایه زهمن خودییه و په یوهسته به ناوه وه ی مرۆف. هه روه ها وابهسته ی ده كات به بیره وه، پێی وایه ((تاكه شتیک كه خودی بێت، زهمنه، چونكه ئەوه ئیمه ی ن له ناو زهمنه ندا و ئیمه شین له ناویدا ده جوئینه وه و گه شه ده كه ی ن)) (جیل دۆلۆز، ١٩٩٩، ل ١١١) ئەو باوه ری وایه زهمنی ناوه وه كه ئەو ده لیت زهمنی ده روونی، زیاتر په یوهسته به یاده وه ری و پێوانه ناكری. واته زیاتر ((وهك زهمنی خودی و تایبهت، ناكه ویتته ژیر هیچ پێوه رێکی ده ره کی و پێوانه یه کی بابته تی! به لكو په نا ده باته بهر مۆنۆلۆگی ناوه وه)) (قاسم، ١٩٨٥، ص ٧٣). واته ئەم زهمنه نادیاره و راسته وخۆ په یوهسته به ناخی كاره كته ره وه وه هیچ ئاماژه یه کی پێوانه نییه تا هه لسه نگان دنی وهك زهمنی میژووی بۆ بکری. له لایه کی تره وه جیاوازی هه بوو له ناساندنی زهمن له نیوان بیگسۆن و باشلار. چونكه بیگسۆن دژی به ستنه وه و لكاندنی زهمنه به شوین، كه ئەمه خالی جیاكهره وه ی بوو له گه ل باشلار، كه ئەمه ی دوهمه میان زهمنی به شته كانی ناوه وه ی شوین ده به سته وه، واته له ری ئەو بابته ماددیانه ی كه له ناو شویندا هه ن وهك: جلوبه رگ و ته واوی كه لوه له كانی تر خویندنه وه ی بۆ زهمن ده كرد. به لام بیگسۆن باوه ری وایه زهمن له م روه وه

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٦ المجلد ١٦ / العدد ٥

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

سهربه خوڤه و پي وایه زهمنی دهرونی ریگایه که یاخود هوکاریکه بو ئه وهی رووداوی تری پی بگپرنه وه. واتا له ریگه ی رووداویکه وه، رووداویکی تر بگپرنه وه یان له ریگه ی به بیرهینانه وهی زهمنه نیک، زهمنه نیکی تری پی بهیننه وه یاد. هه ربویه له ناو رووماندا کاتیک له رپی گیرانه وهی رووداویک له زهمنه نیکدا زورجار ده بیته هوکاریک بو باسکردنی زهمنه نیکی تر، ئەم زهمنه نه ده بیته دهروازیه ک بو چونه ناو زهمنه نیکی تر، لیره دا روومانی (هه روا و توره پی) ی (ویلیام فوکنه ر) به نمونه ده هیننه وه که چون روومانوس به شاره زایی زهمنه نیکی کردوته هوکاریک تا له ریگه یه وه رووداویک به رووداویکی تر یاخود زهمنه نیک به زهمنه نیک له رپی زهمنه نیکی تر به سه ر بکاته وه و بهینته به راس. یان به بیرهینانه وهی شتیک به شتیکی تر! هه ربویه له روانگه ی بیرگسون جیاوازیه کی بنه رته ی له نیوان دوجور زهمنه ندا ده کات ئه وانیش ((میکانیکی، که په یوه ندی به بو شاییه وه هه یه و بو پیوان و ژماردنی پیوانه و چرکه و سه عات و روژ و هه فته ... ئەم کاتیکی تیکه له و چونکه تیکه له یه که له کات و بو شایی، به لام کاتی پالوته مان که له ناو میشک و دهرونی مروقدایه و په یوه ندی به بو شاییه وه نییه وه ک چه مکیکی پی پسانه وه وایه که تیدا رابردو و ئیستا و داها تو یه کپارچه یه و لیک و لیک جیانین)) (فوکنه ر، ۱۳۹۵، ل ۴۳).

لیره دا دهره ده که ویت که زهمنه لای بیرگسون، زهمنه نیکی جه وهه ری- دهرونییه و له هو شیا ری مروقدایه زهمنه ده کریت. واته هه یچ پیوه ریک نییه بو پیوانه کردنی ئەم زهمنه نه، چونکه له نیوان میشک و بیرى که سه که دایه و نه چرا وهیه و به رده وام ده توانریت به بیر بهینرته وه، هه ربویه زهمنه نی ناوه کی (خودی) یاخود دهرونی. پیوه ره که ی سایکولوجیه تی مروقه و ئەمیش په یوه سته به و رووداوه خو ش و ناخوشانه ی که هه میشه له هزری مروقدایه ماوه ته وه و نه فه و تا وه. له گه ل هه ر یاد کردنه وه یه ک وه کو زنجیره ته واوی زهمنه نی رووداوه کان به سه ر ده کرته وه و دینه وه گوری. واتا شوینی گه شه سه ندنی ئەم زهمنه نه، زهینی مروقه و به بروای بیرگسون (به رده وای) سیفه تی ئەم زهمنه نییه و هه یچ کات هیللی گه یه نه ری نیوان هه ر سئ زهمنه نی رابردو ئیستا و داها تو، کال نابیتته وه و ناسردریتته وه، به لکو هه میشه ده بیته ئامرازیک که تیدا دوخی ته واوی کارکته ره کانی نیو روومانه که ی پی نمایش بکری و به رده وای پی بدریت.

به و اتایه کی تر، لای بیرگسون ته نیا یه ک جور زهمنه هه یه ئه ویش دهرونییه و به پی (ماوه) دوریه که ی ده پیوریت، که ئەو (ماوه) یه ش له زهینی مروقدایه و به رجه سته کراو نییه وه ک زهمنه نی میکانیکی! هه ربویه دژی زهمنه نی میکانیکیه و پی وایه هه یچ کاتیک زهمنه نیک نییه له دهره وهی مروق، به لکو ته نیا یه ک زهمنه هه یه و خودیه. هه روه ها له رپی ئەم زهمنه نه وه ناشنای دیوی ناوه وهی روودا و به سه رهات و کاره کته ره کان ده بین و ده چینه نیو کرۆکی بیرکردنه وه و هزریانه وه. هه ربویه بروا وایه که ((ئەم جوره په یوه ندی به قوتابخانه ی ته وژی هوشه وه هه یه. ریگه ستن به پی کات و میژووی نییه، به لکو به گویره ی هه سته یکردنی روودا و، خوینه ر ده چیتته ئاوه زی کاراکته ری چیرۆکه که وه)) (که سه نه زانی، ۲۰۱۲، ل ۱۸۲). لیره دا خوینه ر به شیوه یه ک تیکه لی رووداوه کان ده پی، ده بیته به شیکی له روودا و به سه رهات و ته نانه ت تیکه لی بیرو روانی کاره کته ره که ده پیت، به ئەندازه یه ک ده زانی که کاره کته ره که چۆن و له چی بیر ده کاته وه. چونکه سیفه تی زهمنه نه که وابه سته ی ژیان و لایه نی سایکولوجیه تی که سه که نه. هه روه ها ئامرازیکیشه به ده سته روومانوسه وه که شیوازی هه لسوکه وت و جو له و ژیان کردن و توره پی و هه ست و نه سته کاره کته ره کان وینا بکات. لیره وه ده گه یه نه ئەو پاستیه ی که له ئەنجامی تیکه ل بونی زهمنه ن و خودی که سه کان، ئەوا زهمنه نی دهرونی دروست ده بیته، چونکه به تیکه ل بونی ئەم دو پیکهاته یه، زهمنه نی خودی (دهرونی) دپته گوری. هه ربویه

تيسرنا به شيكى زورى رومانوسان كار له سهر ثم جوره زهمنه ده كهن و ده يانه و يت زهمنه ني تيدا چر بكه نه وه. ههروهه ده يكه نه نامرازيك تا ته واوى په يوه ندى رووداوه كان، ببيتته هيليك و بهيه كترى ببه سترينه وه. چونكه نه وهى ثم زهمنه له لاي خوينه ر قورس كردوه، به دواواچوونه كه يه تي! و اتا گهر ههنگاو به ههنگاو له گهل رووداوه كان نه روى نه وا زور به ئاساني سه ره داوى رووداوه كان ون بكه يت و سه رنه نجام له بابته كه نه گه يت. بويه ئيبن سينا برواى وايه كه ((مهرج نيه هه موو نه و شتانه ي له ناو زهمنه دا ده دوزرته وه، هه بن)) (وهبه، ٢٠٠٧، ص ٣٣٩). ليره دا ثم قسه يه ده بيتته پالپشتيه كي زانستى بو بوجوونه كه ي بيرگسون، كه پتي وايه زهمنه هه يه و پيوانه ناكري نه و يش زهمنه ني سايكولوزى ياخود، خودي! كه هيچ پيوه رو پيوانه يه ك ناتواني ماوه و خياندني ثم زهمنه بدوزرته وه، چونكه په يوه سته به ناوه وهى مروف و له سه ر بيرو هوشى كه سه كه ده نيشى. ئيتر ليره وه ناوه نديتى زهمنه كوتايي پي ديت و نه و كرؤنولوزيايه ي له زهمنه دا هه بوو به سه ر ده چي هه ر بويه نووسه ران ((گيرانه وه يان له و قابله جيگيريه ترازاندو له گهل كاتدا كه وتنه كيپرئ، به وهى ئيدى پيروزى و يه كپارچه يي كات بووه خالتيكي دور)) (كه سنه زاني، بوشرا، ٢٠١٢، ل ١٨٣) ليره وه واته له داوى ده ركه وتني پوستموديرنيزم كه وه ك ديارده يه ك له حه فتاكانى سه ده ي بيسته مه وه سه ريه له دا، كومه ليك گورانكارى به سه ر بيرو بوجووني فه لسه في و ره خنه ييدا هات و زور شت له جتي خوى نه مان، له وانه ش خويندنه وه بو زهمنه و كار كردن تيدا. نه گه رچي تا نه وكاتيش وا زهمنه ده بينرا كه ده كرى بيپورى، به لام له گهل ده ركه وتني پوستموديرنيزم ثم خويندنه وه يه گوراو زهمنه نيكي تر په يدا بوو كه نه و يش زهمنه ني (سايكولوزى-ناوه وه) بوو. كه راسته وخو په يوه ست بوو به ناخ و بيرو هوشى كه سه كه وه.

به شى دووه م: زهمنه دي ده رووني كاريگه رى له سه ر ده سه لاتي گيره ره وه له دوو روماني كورديدا
١. زهمنه له روماني (مه سه له ي ويزدان) دا

ثم رومانه له نيوان سالاني ١٩٢٧-١٩٢٨ نوسراوه ته وه، به لام تا سالي ١٩٧٠ و له سه ر ده ستي د. ئيحسان فواد ئينجا چاپ و بلاوكراوه ته وه. نه وهى ئيمه مه به ستمانه كاري له سه ر بكه ين لايه ني (زهمنه) ه. ئاخو چون رومانوس مامه له ي له تهك ثم توخمه گرينگه ي روماندا كردوه و چي له باره وه خستوه ته روو. ياخود تا چهند شه رهايه زي ره كي خوى نيشانداوه و سودى له ته كنيك و هونه رى رومانوسى نه وروپي بينيه و له ربي زهمنه وه له م رومانده دا به گه رى خستوه؟ يانيش ته نيا كاريكي لاساي بوه و هيچ نوپكاريه كي واي تيدا نه كردوه. نه مانه كومه ليك پرسيار و ليكدانه وهن نه شي خوينه ر به داوى وه لامه كه يدا بگه رى و بيه وي بزاني تا چهند رومانوساني ئيمه له سه رته تا به وپه رى ئاگاييه وه له سه ر ثم ژانره كاريان كردوه و تواناكانى خويان ده ر خستوه.

گيره ره وه، كه هه ر خوشى كاره كته رى سه ره كيه له زارى نه وه وه روداو و به سه ره اته كانمان بو ده گيرته وه، ثم به چهند ويستگه يه كي جياوازي ژياندا تي ده په ري و به سه رى ده كاته وه. زهمنه له م رومانده دا وه كو رومانه سه ره تاييه كاني كه پتي ده لين (كلاسيكي) وايه، كه (سه رته، ناوه ند، كوتايي) يه و اتا كرؤنولوزياى زهمنه ني په يره وكردوه، و اتا هيچ تيكشكانديكي زهمنه ني له م رومانده دا نييه و ناوه نديتي زهمنه ني، له گهل شوين رووداوا پاراستوه. به وردى له سه رته اي ژيانيه وه تا قوناغيكي دياريكراو له ته مه ني به وردى باسى ده كات. سه رته رومانوس به مشيه يه قسه ده كات و ده ئيت: ((ويلاده تم له قه زاي ه) بوو، له بنه مانه يه كي هه ژار، باوكم له شه ري گه ورده دا شه هيد كرابوو، ئيتر بيكه س و بي ده رته تان مابوو مه وه به ديار دا يكيكي هه ژاره وه كه

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

به ههزار مهشه قهت و كوله مه رگی، نانی هه رزن و بهرماوهی گه وره مالان و هیندی دانه و ئیلهی پهیدا نه کرد هه ر بۆ ئه وهی منی هه تیوی بگه یه نی له مه کته بدها، که تازه کرابه وه له مه رکه زی قه زادا، به لام مه عه لئه سه ف ئه م ئاواتانهی به کورت و کویری هاته بهر هیندهی نه برد، خوا ئه ویشی برده وه بۆ لای خوئی)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ١٥٧). لیره دا گیره وه به پیی زنجیره ی زه مه نی، باسی سه ره تایی له دایک بون و مردنی باوکی و دواتر به ئاواتی به رده واهی خویندن له مه کته ب ده کات. که دواتر به هوی مردنی دایکی ته وای چه ز و ئاره زوه کانی له بهین ده چن و ئیتر ناتوانی ئه وهی که مه به سستی بووه پیی بگات. لیره وه به قوناعی سه ره تا و ده سته پیکی ژبانی گیره وه ئاشنا ده بین، هه ره وها له وهش ده گهین که گیره وه وه. ئاوات و خوژگه یه کی بۆ ژبان هه یه و به لام ئه وهی رینگره له به رده می سه ختی ژبان و گوزه ران و و نه مانی دایک و باوکی. له لایه کی تره وه ئه گه ر به وردی به دوادا چون بۆ ئه م رۆمانه بکهین. ده بینین گیره وه، به پیی زه مه ن ژبانی به زنجیره یه ک یاخود، به چه ند قوناعیک بۆ ئیمه ی نیشان ده دات و ده کری بلین پۆلینکاریه کی کردوه.

گیره وه، هه ر وه کو باس مان کرد که هه ر خوئی کاره کته ری سه ره کی نیو روداوه کانه به رده واه ده بیت له باس کردنی قوناعیکی تری ژبانی، که ئه مه یش ئه لقه یه کی تری زه مه نی ژبانه و ده لیت: ((که توژی گه وره بووم و هوشم کرایه وه، ئه وه نده ئه قلم به وه شکا که ئه رکی به خپو کردنی خووم بخره مه سه ر شان و بازووی خووم به تابه تی خیرا خیرا ده یاندا به گویمدا)) (هه تیو، شوکور گه وره بویت، بووی به پیاو، مه عیشه تی خووت ئیتر خووت په یدای بکه)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ١٥٧) لیره دا گیره وه ئه رکه که ی له چاو لیکردن له ده ست و بازوی ژبانی که سوکاره وه گۆراوه بۆ ئه وهی پرسیار له خوئی بکات که ئیتر ده پی خوئی خه میک له خوئی بخوات و خوئی بیته سه رچاوه یه ک بۆ په یدا کردنی بژیوی، واته ئه گه ر تا دوپی به ته مای دایک و باوکی بو پی ئه و ئیستا له نه بونی ئه واندا ده پی خوئی مشوریک بۆ ژبانی ته نیایی خوئی بخوات و نه پی به ئه رک و بارگرانی له سه ر ژبانی خه لکی. ئه گه ر ته ماشای گیره وه بکهین ده بینین وینه ی ئه م که سه له ژبانی راسته قینه دا هه یه و به رچاو که وتوه و ده شکه وی. بۆیه یه کیک له سیماکانی رۆمانی ئه م قوناعه ئه وه یه ((هه ر نو سه ره ی به پیی نیشته چی بوونی له شاریکی کوردستاندا، مامه له ی له گه ل روداوه میژوو یه کان و راسته قینه کانی ئه و ناوچه یه دا کردوه)) (محمد، ٢٠٢٤، ل ١٥٤) واته به شیک له روداو و به سه ره اته کانی نیو رۆمان و چیرۆکی ئه م سه رده مه له روداوی راسته قینه وه به سود وه رگرتن له خه یال و ستاتیکا، ده قه که یان به ره مه هیناوه. ئه گه رچی ئه مه به شیکه له و راستیه ی که ئیتر نو سه ر ناتوانی نکۆلی لی بکات، به لام به ره مه کانی ئه م سه رده مه زۆر تر واقیعی تر و نزیک تر له ژبانی رۆژانه و گرفته کۆمه لایه تییه کان. پاش ئه وهی گیره وه به رده واه ده پی له باس کردنی خوئی به شیوه ی زنجیره یی زه مه ن ده لیت ((کۆنه ئاشنایه کی باوکی ره حمه تیم، رۆژی ره حمی تاییسه وه به رامبه ر به م وه زعه ناخۆشه ی من، بیسته بووی که که می خوینده واری ئه زانم، له گه ل خویدا بردمی بۆ لای دوکانداریکی تاجیر، به و غه ره زه ی معاونه تی بکه م له دوکانه که یدا، به لام له ئه وه ئه وه شعورم به وه کرد که وه ستای دوکاندارم غه لو غه شیکێ زۆر ئه کات)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ١٦). له ویستگه یه کی تری ژبانی گیره وه دا هه ست ده کهین که له گه ل ئه وهی به دوای ژبان و کاردا ده گه ری. له هه مان کاتیشدا زیندوپی ویژدان و لایه نه مرقایه تییه که ی رینگی نادات کاری ناره واه و ساخته بکری و بۆیه هه ئو یست وه رده گری له وهی که له به رده میدا رووده دات و ده لیت: ((وه ستا ئایا به شه ریعت غه لو غه شکردن له تیجاره تا حه لاله؟)) (جاف، ٢٠٠٨،

ل ١٦). لیره‌دا گێره‌روه، نه‌ک به‌یێ زنجیره‌ی زه‌مه‌نی رووداوه‌کان ده‌گێرته‌وه، به‌لکو ده‌رکه‌تن و هاتنه‌ نیو کۆری ژيانیشی هه‌ر زنجیره‌یه‌و هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو به‌ره‌و پێش ده‌روات. واته‌ گێره‌وه‌وه هه‌یج کاتیک تیکشکاندن له‌ زنجیره‌ی ناساندنی خۆشی ناکات. پاش ئه‌م پرسیار کردنه‌ی گێره‌روه که‌ دواچار به‌ (زۆراب) ناوی ئاشکرا ده‌بێ، له‌لای کابرای تاجر بابه‌تیک چاوه‌روان نه‌ کرابوه، چونکه‌ ئه‌م پێشتر له‌سه‌ر ئه‌م کاره‌ی خۆی به‌رده‌وام بوه و که‌ستیک نه‌بوه له‌ پرسیاریک وادا رووبه‌رووی بیه‌ته‌وه و له‌ هه‌لێکدا رایگرت. سه‌رته‌نجام کابرای تاجر به‌مجۆره وه‌لامی زۆراب ده‌داته‌وه و ده‌لێت: **((هه‌رچی ته‌سه‌لی مه‌عشیه‌ت بکات بۆ خه‌لکی جائیزه‌ به‌و شه‌رته‌ی قه‌تل و عه‌رز و نامووس بردنی تیدا نه‌بێ!!))** (هه‌مان سه‌چاوه و لاپه‌ره‌ی پێشو).

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆراب، خودان په‌روه‌رده‌یه‌کی بێگه‌رد و بێرکردنه‌وه‌یه‌کی دروست بوه و هه‌یشتا ژیان و خراپیه‌کانی ده‌روونیان تیکنه‌داوه، ئه‌م دۆخه‌ی پێ سه‌یر ده‌بێ و به‌ ئاسانی بۆی قبول ناکرێ بۆیه‌ له‌تاجری وه‌ستای ده‌پرسی **((ئه‌ی مه‌سه‌له‌ی وێژدان چییه‌؟))** (هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشو) له‌وه‌لامدا وه‌ستای ده‌لێت: **((هه‌تیو له‌مه‌ زیاتر قسه‌ مه‌که‌!!))**. (هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشو). لیره‌دا گێره‌روه که‌ هه‌مان کاره‌کنه‌ری سه‌ره‌کیشه‌ له‌م قوناغه‌دا له‌په‌رێ ده‌روونییه‌وه ئه‌و رووداوه‌ی که‌ ده‌بێنی پێی قبول ناکرێ، بۆیه‌ ناچار ئه‌م کاره‌ جێده‌هێلێ و هه‌روه‌ک خۆی ده‌لێت: **((له‌پاش چه‌ند موده‌تی که‌تی فکریم، به‌و نه‌وعه‌ له‌لای وه‌ستام ئیداره‌ ناکه‌م.**

مه‌جبوو ته‌رکم کرد، چووم بووم به‌ پیاوی تیجاری که‌ هه‌قیقه‌ت به‌زاهیر پیاویکی باش بوو، هه‌یج وه‌قتی نوێژ و رۆژوی نه‌ئه‌فه‌وتاند و هه‌میشه‌ مه‌سغوێ ویرد خویندن بوو)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٢٠).

لیره‌دا ئه‌رکی گێره‌روه گۆرانیکی به‌سه‌ردا هاتوه، ئه‌گه‌رچی جارێ بێ نان و لانه‌بوو، ئه‌وا ئیستا کاری ده‌ستکه‌وتوه و له‌هه‌مان کاتیشدا ده‌توانیت به‌راورد بکات له‌نیوان باش و خراب! به‌لام مه‌رج نییه‌ ئه‌م به‌راوردکارییه‌ی دروست و سه‌رکه‌وتوێ، چونکه‌ پێیوايه ئه‌م تاجره‌ی که‌ ئیستا کاری لاده‌کات، که‌ستیکی باش و به‌ ته‌قوايه، به‌لام دواچار ئه‌میشه‌. بۆ ده‌رده‌که‌وتیت و ده‌لێت: **((ئه‌مما ئه‌و گه‌زه‌ که‌ کوتالی پێ ئه‌فروشت له‌گه‌زی خه‌لکی کورتر بوو، و هه‌ر وه‌قتی معامه‌له‌ی تووتن یان شتیکی تری له‌گه‌ل فه‌قیریک بکردایه، تێ ئه‌فکریم خه‌ریکه‌ به‌ ته‌واوی مه‌حووی بکاته‌وه و که‌مالی بێ وێژدانی و بێ ئینسافی سه‌رف ئه‌کرد))**

(هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشو). زنجیره‌ی زه‌مه‌نی ئه‌م کاره‌ی گێره‌روه له‌ لاپه‌ره‌ ٢٠-٢٧ درێژه‌ی ده‌بیت و تیدا گێره‌روه رۆلی به‌ ئاگا هه‌نانه‌وه‌و ئاشکرا کردنی ئه‌و به‌سه‌رهات و رووداوه‌ ده‌گه‌رته‌ ئه‌ستۆ، که‌ له‌ ده‌وورووبه‌ری رووده‌دن و وه‌کو چاکه‌خوازیک رۆل ده‌بێنی. بۆیه‌ ده‌یه‌وێت زوو به‌ر به‌ کاری چه‌وت و رووداوی نه‌خووازاو بگه‌ریت و نه‌هه‌لێت دزی له‌ ئاگای بکه‌ن، پاش ئه‌وه‌ی لای روون ده‌بیه‌ته‌وه که‌ سه‌رکاره‌ که‌ دزی له‌ ئاگای ده‌کات، ئه‌میشه‌ ئه‌مه قبول ناکات و له‌ ئاگا ده‌گه‌یه‌نی. سه‌رته‌نجام ئاگا دی‌ت و ده‌لێت: **((درو ئه‌که‌ی دزیت**

کرووه‌!!)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٢٢). زۆراب، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خۆی وه‌ک فریاد په‌سیک ده‌بێنی بۆ ئاگای ده‌به‌وێت راستی رووداوه‌کانی لێ بگه‌یه‌نی، به‌لام له‌ به‌رانبه‌ردا ئاگای ئه‌م راستیه‌ی ناوی. بۆیه‌ زۆراب-یش سه‌رته‌نجام هه‌موو راستیه‌که‌ی بۆ ئاشکرا ده‌کات و ده‌لێت: **((منیش مه‌جبوو حیکایه‌تی دزیتی گه‌نم و جو و به‌رتیل خواردنی سه‌رکارم بۆ گێرایه‌وه))** (

هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پێشو) لیره‌دا گێره‌روه ده‌یه‌وێت بوونی وه‌ک کاره‌کنه‌ریکی سه‌رراست و پابه‌ند به‌ به‌ها په‌روه‌رده‌ی و ئه‌خلاقییه‌کان نیشان بدات. ئه‌م رۆله‌ به‌ خۆی بدات که‌ رێگه‌ له‌ کاری دزیو! به‌لام له‌ به‌رانبه‌ردا خاوه‌ن کاره‌که‌ی ئه‌م راستیه‌ی ناوی و سه‌رزنه‌شتی ده‌کات و ده‌لێت: **((تو درو ئه‌که‌یت! من پیاوی خۆم ئه‌ناسم دزی له‌من ناکه‌ن. هه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ن**

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

که تا ئیستا ده کهسیان به بی قهباحهت هه ره له بهر ئاره زووی من بۆیان کوشتووم
 ئه وهی هه مه له سایه ی چوار پینج پیاوی وه کو ئه مانه یه!! (هه مان سه رچاوه پێشو).
 زۆراب، پاش ئه وهی تیده گات ئه وهی ئه م هه ول بۆ ده دات و کاری بۆ ده کات له چوارچیوهی
 کاری باش و خیری هه موان، لای هه مو که سیک وه کو پبویست نییه بۆیه سه ره ئه نجام ئه و
 شوین و کاره جیده هیلی. هه وه ک خۆی ده ئیت: ((له پاش ئه وه ف جهند موده تیک له لای
 تیجاری ئاغام مامه وه. موازنه م کرد له لای ئه و دانیشن بۆ من فائیده ی نییه. هه ئسام
 له گه ل کاروان له شار ده رچووم. بۆ رویشتنم بۆ قه زایه کی تر)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٢٧). ئیتر
 لیره وه قوئاغیکی تر له ژیا نی گیره ره وه ده ست پیده کات. واته له روی زه مه نه وه قوئاغیکی نوێ
 له ژیا ن و بیر و کاری گیره ره وه! بۆیه زۆراب له م قوئاغه نوئیهدا پلان و به رنامه یه کی نوێ بۆ ژیا نی
 سه ره به خۆی و کاری تایبه ت به خۆی داده نییت و ده ئیت: ((هۆدیه کم دۆزییه وه به پاریه کی
 هه رزان. شه وی تێ فکریم که ئایا له م قه زایه دا چۆن گوزه ران بکه م؟ که بیرم که وته وه خۆ
 من کویره خه تیکم هه یه، ئه ی بۆ نه جم بۆ سه رای حکومه ت وه به ئیستدعا نووسین نا ئی
 په یدا نه که م؟)) (هه مان سه رچاوه ی پێشو).

پاش ئه وهی که روون ده بیته وه که کیرفی نیشاندانی که سیتی زۆراب، هه لبه زو دابه زی زۆر
 تیدایه و ناتواند ریت له سه ره یه ک هیل نیشان بدریت، به لام تیکشکاندنیک له م که سیتییه دا
 به دی نا کرئ و رۆماننوس هه میسه پابه ندی ناوه ندی تی بریاری گیره ره وه ی هه موو شترانه و له رپئ
 ئه وه وه به ره و ناسین و رووداوه کان ده چین، گه ره ئه و نه بی ئه و هه یج که سی تر بۆی نییه و ریکه ش
 نادری باسی رووداوه سه ره هاته کانی نیو ئه م رۆمانه مان بۆ بکات. هه ره بۆیه گیرانه وه که له سه ره
 یه ک ریره وه به رده وام ده بییت. دوا جار لیره دا، زۆراب حا لی خۆی به یان ده کات که کۆلکه
 خوینده وارییه کی هه یه! ده یه وی له م رپیه وه بژیوی ژیا ن په یدا بکات و چاوی له ده ستی که س
 نه بییت. چونکه له و سه رده مه دا ژیا نی شار به هۆی فرتوفیلی بازرگانان و قه رز و سو وه رگر تی
 زۆری خاوه ن قه رز، کاریکی خراپ و نا جو ریا ن دروست کرد بوو. نووسه ره به وردی هه ولی خۆ
 پینگه یان دنی زۆراب ده خاته روو. ئه گه رچی له سه ره تای هه وله کانی دا شکست ده هی نییت، به لام
 بیزار نا بی، چونکه ئه گه ر ته ماشای رابردوو و ژیا نی (زۆراب) بکه ین به جهند زه مه نیکی قورس و
 یه ک له دوا ی یه ک و نا هه مواردا گوزه ری کرد وه، بۆیه سه ره ئه نجام ده یه وی ت له رپئ کاریکه وه و
 پالپشت به و نیمچه خوینده وارییه ی (که نه یده توانی هه موو نوسراویک بخوینیته وه) خۆی پ
 بگه ی نییت. ئه م هه ولدا نه ده چیته خانه ی خه ون بینین به ما ل و سه رمایه و دروست بون!
 ئه گه رچی زه مه نیش بگۆری، به لام ئه م حه ز و ئاواته لای که سانیکی وه ک (زۆراب) نا گۆری و
 گه شه ش ده کات. هه ره بۆیه ده ئیت: ((که چاوم گیرا ته نها دوو سی عه رز و حا لچی
 مه و جو ودن، که به سیما یاندا و خه لکی ده وریاندا، ئه وزاعیا نم به خراپ نه زانی ئیتر منیش
 قسوورم نه کرد. هه ره له و نزیکانه جه ن ته به ق کاغه ز و دوو سی ئو وچ و هیندی مه ره که بم
 کری و له سووچیکی بهر ده روازه ی سه راکه دا ده رگا و دوو کانی خۆم دامه زراندا)) (جاف،
 ٢٠٠٨، ل ٢٧).

لیره دا گه لگه رانه وه یه ک له که سیتی زۆراب-دا به دی ده کری و هه ست به جو ره بازدا نیک یا خود،
 هه لگه رانه وه یه ک له ده روون و که سیتی (زۆراب) دا ده کریت، چونکه کاتیک ته ماشای خه لکی
 ده وروو به ری عه ریزه نووسه کان ده که یه ت. بۆی ده رده که وی که ئه مانه خه لکیکی هه بونن، بۆیه
 ئه مه سه ره تابه ک ده بییت له بیر و ژیا نی گیره ره وه و وه رچه رخانیک له م که سیتییه دا دروست
 ده بییت، واته: له که سیکی پاک و بیگه رده وه بۆ که سیک که هه ولی خۆ ده وله مه مند کردن ده دات،

جا به هەر ڕینگایه ک بێ! ئە گەرچی لای ئەو ڕوون بوو تهوه که ته نیا ڕینگای ناشه رعی ده بێته مایه ی به ختیارى، چونکه پشتر وه ک که سێکی چاکه خواز و سه ر راست ه یچی له دۆخ و گوزهرانی نه گۆری ئە گەرچی زۆریش هه وئیدا، به لām دوا جار به دلشکاو ی وازی هینا! ئیستا ده یه ویت ئەمیش پێ بگات، به لām به خت یاوه ری نابێ، چونکه هیشتا له فرتوفیلی روداوه کان نه گه یشتوه و ڕینگای ده سته کوه ت و خو ده وئله مه ندردنی نه دۆزیوه ته وه بویه پاش ئەوه ی (عه ریزه یه ک) ده نووسی و جه نابی به ڕیوه به ری دائیره که بو ی ناخویندریته وه، بو یه رووی تیده کات و ده لیت: ((ئهم ده سته رینه چیه؟ تو مادام نازانی بنووسی، بوچی خو ت کردوه به عه رز و حا لچی؟... هه ر ئیستا هه وائه ی پۆلیسه خانه ی ئە که م و ئە وراقت له حه ق بگرن. ئەمجا چاوت به خو ت ئە که ویت)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٢٨) لیره دا کاری گیره ره وه نیشاندانی حا لی خو یه تی که ده یه ویت ڕینگه چاره یه ک بدۆزیته وه تا ئە وه ی ئە و له ژیان چاوه رپیتی، چنگی بکه ویت! به لām دوا جار پیچه وانه که ی ده بینیته وه. ژیان، به شیوه یه کی زه مه نی زنجیره یی که تا ئیستا، له قازانج و ده رخستنی (زۆراب) ی گیره ره وه نه بووه، به لکو هه میشه ئە م شکسته ی له ویتسه گه یه کدا سپاردوه به شکستیک له ویتسه گه یه کی تر! پاش ئە وه ی ره وانه ی به ندیخانه ده کری، به مشیوه یه فریاد ره سیک ده بێته ڕزگارکه ری و خالی هه لگه رانه وه له ژیا نی زۆراب! لیره وه قو ناغیک ی نو ی له ژیا نی ده ست پیده کات و ده لیت: ((حاسل بردمیان بو پۆلیسه خانه، له و ی ته قه ریبیان وه رگرتم. کابرایه ک که نه ختی دو ستم بوو بوو به که فیلیم و به که مالی عاجزیه وه گه رامه وه... شه ویک که فیله که م هاته لام و وتی:

- عه زیم عاجزی فائیده ی نییه، هه ئسه برۆ عیلاجی خو ت بکه!

- عیلاجم چیه؟

- باره ت هه یه؟

- به ئی ره ئیس موعته مه دیک ی هه یه، بچو ته شه بوسی پێ بکه!

- ئاخه ر نایناسم؟

- مه لاق مه که م من دیم له ته کتا)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٢٩).

لیره دا زۆراب، پاش تا قیکردنه وه ی هه موو ڕینگه راستی و دروسته کان بو ده رکه وتنی ژیا نی و په یدا کردنی پارویه ک نان، سه رکه وتو نابێ! ئیتر، ڕینگایه کی تر ده گریته به ر بو ده رکه وتنی ئە سته ریه ی به ختی. به و هیوا یه ی بگات به ئامانجی خو ی! یان بازی به خت که ماوه یه که شانی چه وت و لاری زۆرابی نه بینیه وه، ئیتر بینیشیته وه و له م نه هامه تیه ڕزگاری بی. هه ر بو یه ئەمیش چیت ره سل له خو پیگه یان دن ناکاته وه. تا سه ره ئه نجام له گه ل هاوریکه ی ده روا ته لای ((کابرای موعته مید... خو ی له سه در ی مه جلیسه وه دانیشتبوو... پره له ئینسانی ره ش و رووت... تا هه مویان هه ئسان، وه به مه حره مانه شه ره فیا بی حوزووری موعته مید بووم و ئە وه ی لازم بوو جیه جیم کرد و گه راینه وه)) ئیتر زۆراب بو ی ده رده که و ی که پاره ده توانی دۆخی سه ختی ژیا نی بگۆری و ته نانه ت گۆرانکاری له سه ر پیگه ی که سیتی و ناسنامه ی بکات و بیکاته که سیتی ڕیز لیگه رایی حساب بو کراوو. باش ده زانی هه موو ئە م رووداوانه ی که رووده دن و ئە وه ی قسه و بیر ی باش و ڕینما ی و ئامۆزگاری هه یه، ناتوانی چاکی بکات و بیگۆری، به لکو پاره هه مو شتیک چاره ده کات و له ناو کۆمه لگای سه ره تاییدا ده نکاته خودان پیگه ی به رز، بو یه ده لیت: ((سه بی ته ماشام کرد که چوومه وه پۆلیسه خانه، گه زی چی و جاوی چی؟ ئە و ساکه به پیوه ئە وه ستم، ئیستا دامئه نین ئە وسا که به حال مه یدانی قسه م بوو، ئیستا مونته زیری گفتوگۆ ی من...))

- نئشت چیه بۆت بکهه. ئەوا ئەوراقه که لابردي؟

- قوربان ئیشم هەر ئەوهیه مهزوونم بفرموون بۆ ئیتیدیا نووسین.... دەر حال ئەمریکی نووسی.... زۆراب ئەفندی که ئەسلەن خەلکی ئێریه و.... خەتی جوانه ئیتیدیا نووسین بۆ هه موو کهس مهمنوعه منیش به که مائی مهمنوونیهوه ئەمره کهم وهرگرت و دام به رهئیسى به له ديه. دوو عهرزو حاننوسی فهقیر که دراوسی دووکانم بوون.... به ئەمری به له ديه مهنع کران)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٣١) لێزه دا گۆرابی راسته قینه به سه ره که سیی گێره وه دا دیت، گۆرانه که دهروونیه، جازان که سیکی پاک و بیگهرد و هاوکار بوو، یارمه تی هه ژار و بی دهسه لاتانی ده دا و ده بوه بهرگریکاریان، به لام ئیستا پیچه وانه بوته که سیکی بهرتیلچی و نانبر! واته گۆرانیکی به سه ره کاری گێره وه دا هاتوه و کردویه تی به که سیکی گهنده ل، ئەمیش قوناعیکی نوپی ژبانی گێره وه یه، واته خالیکی وهرچه رخانه له ژبانی ئەم و چیر نایبته وه بهو که سه پاکه ی که هه میشه بهرژه وهندی گشتی پیش بهرژه وهندی تایبه تی ده خست. به لکو ئیستا له سیزه ی بهرژه وهندی تایبه تیه وه له شته کان و ده ورو بهر دهروانی. ئە گه ره سودی بۆ خوی تیدا بی، ئەوا به که سه ره جیه جی ده کات و سلێ ناکاته وه، ئە گه رنا ریگر ده بی و نایه تی که سی تر سود و قازانجی لی ببی. بۆیه ئە گه ره ته ماشای زهمه نی جو له و ده ره که وتی ئەرکی گێره وه بکه ین ده بین ههنگاو به ههنگاو ده رده که وی، چونکه ئەمیش به کیکی بوه له خاسیه ته کانی نویسی رۆمان له و سه رده مه هه ره بۆیه ((چیرۆکنوسانی به رایی به هیلکی راست چه شنی زنجیره یه کی یه که به دوا یه که دا هاتوی زهمه ن و به پی هه مان ریزبه ندی روداو و به سه رهاته کان پیشکه شی گوئیگر ده که ن)) (قاسم، ١٩٨٥، ص ٥٠٠)

هه ره له م روانگه یه وه ئە گه ره له روی زهمه نی خودیه وه بهروانینه (زۆراب) ی گێره وه، ئەوا هه ره زو ههستی به و گۆرانه دینامیکیانه ده که ین که ئەم کاره کته ره به سه ریدا هاتوه. واته له سه ره تا وه له سه ره هیلکی دهرونی هاتوه و تا گه یشتوه ته ئەم زهمه نه، دواتر گۆرانیکی دروست ده بی که کاریگه ری له سه ره ته وای ژبان و داها توی ده کات، سه روشی ئەرکه که ی گۆرا وه. چونکه ئەم جو ره زهمه نه په یوهسته به لایه نی ناوه وه ی مرؤف و نماینده ی گرفت و مملانیی که سی تیه کان ده کات. هه ره بۆیه له گه ل هه ره له چون و بیر کردنه وه و جو له یه کی گێره وه، که به ریا رو بیر کردنه وه شی ده گۆری. ده بیته به که سیکی تر! هه ره له م باره یه وه گه ره دیقه ت به دین ده بینین ئەم جو ره زهمه نه له ته وای ژبانی (زۆراب) ی گێره وه دا هه یه و له م باره یه وه ده لیت: ((هه ره چنه د قه له بن موته ئسیر بووم بۆیان که نانم برین، ئەمما له به ره ئەوه ی وه زعی مو حیت وای ته قازی ئە کرد که هه موو شه خس سه عاده تی خوی له فه لاکه تی هاو جینس و هاو زمانی خۆیدا ئە ببی، منیش سه رفی نه زه رم کرد له ویزدان و وتم به جه هه ننه م ئەم مر ن له برسا به گونی بارگیره وه! با خۆم مه سه ود بم، ئە بی ئینسان تابعی مو حیت بی)) (جاف، ٢٠٠٨، ل ٣١) ئەو گۆرانه خیرایه ی که به سه ره که سیی (زۆراب) دا هاتوه ئەوه یه که ئەم مرؤفه له که سیکی چاکه خوازی گشتیه وه بوه به که سیکی بهرژه وه نده خواز و دیلی مه به ست وی ئامانجی ژبانی تایبه تی خوی بوه و به لای ئەوه وه گرینگ خۆیه تی! جا به رانه ره چی لی دیت و چی ده گوزه ریته، گرینگ نییه. جاریکی تر ئەم کاره کته ره له سه ره بهرژه وه نديه تایبه تیه کانی توشی شکست ده بیته و ناچار بۆ هه لئه تاندنی چاوی به رانه ره فۆرمیکی نوی و به زمان و قسه یه کی تر بیته وه سه ره شانوی رودا وه کان، دوا ی ئەوه ی له سه ره دزیی و گهنده لی به کاره که ی دوری ده خه نه وه و بی کار ده بیته، ریگه چاره یه ک ده دۆزیته وه تاجاریکی تر له ویوه خوی بکاته وه ناو رودا وه کان و بی به ش نه بی له وه ی که هه یه. چونکه ئەم زهمه نه په یوهسته به هه لسوکه وت و

لايهني دهروني ناوهوهي كارهكتهر، له ههر كاردانهوهيه كدا، بيركردنهوه وهه لئسوكهوتيشي دهگوريت بويه ((مهئمووري تهحقيقات... تهوراق له حهق گرتين كه يه كي لهوانه من بووم... تهوديع به مهحكهمه كراين ئەمما له بهرئهوهي كه له وهقتي خویدا ئەهاليمان چاك ترساندبوو مهحكهمه مهجبوور بوو به تهبريه كردنمان)) (جاف، ٢٠٠٨، ل٣٨) پاش ئەم شكستهي كه بهسهر ئهركي گيرهوهه داهاوه، جارپكي تر دهيهويت به بهرگيكي نوپوه بيته مهيدان ههر بويه دهئيت ((تي فكريم ههروا بمينمهوه خراپه، له دئي خویدا قهرارم دا خووم بكهه به وهتهني خووم به لیباس رازاندهوه و باستونپكي باشم گرت به دهستهوه جانتيه كم پر كرد له كاغزي سپي و كتيب كه ئەكسهريانم نهئهزاني خووم بيخوينمهوه له ههر كوي دائهنيشتم دهستم ئەكرد به باسي وهتهن و ئيستيقلاليهت وه له زهتي سهربهستي و ئازادي)) (جاف، ٢٠٠٨، ل٣٩) ليره داكارهكتهر بههوي شيواوي دهروني بو ژيانپكي شاهانه و له پيناو دهستكهوتني، ناچار دهبيت بهرگي خووي بگوروي و كارهكشي بگوروي، تا سهرئهنجام ئهوهي مهبهستيتي به دهستي بهيني. ئهوه بويه كاتيک كه ژيان له بهرژهوهندي ئهوه دهروا. بهپي بهرژهوهنديه كاني قسه دهكات و ههئسوكهوت دهكات، به پيچهوانهشهوه ئهوا دهبيتته كهسيك وهك فرياد رهسيك خووي نيشان دهكات و پي وايه به بوني ئهوه دوخي لار و كهچ چاك دهبيتتهوه. ئەمانه زياتر كهسانيك ههلهپرستن، گهر له روي دهرووني و ههئسوكهوتتهوه لئيان ورد بيتهوه زياتر مرؤفگهئيكن كه به ئاساني ناتواني مهبهست و ئامانجيان دياري بكهيت! چونكه ههموكار و كردهوهيه كيان وابهستهي لايهني

بهم شيويه قوناغپكي تر له زنجيرهي زهمني ههئكشان و داكشاني ئهركي گيرهوهه دهردهكهويت و خووي له بهرگيكي ديكه دا نمايش دهكات و دهيهويت ئهوهي له بهرژهوهنديه كاني ئهوه كاري بو بكات و ههولي بو بدات، چونكه ئهركي گيرهوهه فره رهههنديه و دهيهويت ئهوه ريگايانه بگريته بهر كه دهبنه هوي دهرخستني، ههلهبهته ئەمه يه كيكه له سيماكاني روماني كون و هههميشه رومانوس كار لهسهر ئەم لايهناوه دهكات كه دهرخهري ئهركي گيرهوههون. چونكه گيرهوهه ههر خووي سهرچاوهي زانباري ناو دهقه كهيه و له رپي ئهوهوه ئاشناي ناو بهسهر هات و روداو و ناسيني كارهكتهره كان دهبين.

٢. زهمن له روماني (ژاني گهل)دا.

ئهم رومانه له سالي ١٩٧٢ چاپ و بلاو كراوهتهوه، بهلام ئهوهي رونه ئهوهيه كه ئەم بهرههه به پي قسهي نوسهره كهي بي. له سالي ١٩٥٦ نوسيويتي و ((پيشكشي شوپشي گهلي جهزائير دژي داگيركهرى فهرهنسي كراوه)) (ئهحمده، ٢٠٠٢، ل٧) ههر لهسهر ئەم ميژوه ناكوكي له نتيوان نوسهران و رهخنه گران ههيه و ههنديكيان قسهيان لهسهر سالي نوسين و تهناهت مهبهستي نوسينه كه ههيه. ههر بويه به شيكيان تهنيا ئاماژهيان به سالي چاپكرده كه كردوه و خويان له سالي نوسينه كهي بواردوه. حهمه سهعيد حهسن، برواي وايه كه ئەم رومانه درهنگتر لهو ساليه كه ئاماژهي پيكراره ١٩٥٦، نوسراي، چونكه پي وايه كه ئهوهي ئهوه له ههنديك بهشي رومانه كهي ئاماژهي پيداوه يان پيشبيني كاريكي ليهاتو و بليمهت بوه، يانيش بهرپيكهت ئەم بابتهه باس كرذوه.

رومانوس، پيچهوانهه رهوتي نوسيني رومان له سهردهمه كهي خویدا رومانه كهي نوسيوه و له بهشيكي رومانه كه دا پابهندي كرنولوژياي زهمن نهبوه و روداوه كاني پيش و پاش كردوه و سودي له تهكنيكي فلاش باكيش بينيوه، ئەمه سهرهراي نوسهر له رپي شهپولي هوش كه تا ئەو سهردهمه دواتریش كهه نوسهري كورد ئاشناي ئەم رهوته بون، به كاري هيناوه له

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

رؤمانه که دا کاری له سه رکردوه. ئەمەش بە لگە ی وریای و ئاگای نوسەر دە گەییخی و هەر بۆیە له نوسینی بەرھەمە که دا شارەزایانە تر کارە که ی ئەنجامداوه، ئە گەرچی ئەمیش له هەلە و که موکوری و پەخنە بە دەر نە بوە. رۆماننوس، رۆمانە که ی بۆ (١٩) بەش دابەش کردوه. شارەزایانە کاری له سەر تیکشکاندنی زەمەنی گێرناوە و پەوتی روداوو بە سەرھاتە کان کردوه. هەر بۆیە له (٥) بەشی یە که می رۆمانە که دا، نوسەر زیرە کانە ریکخستنی بۆ بە شە کان کردوه و جیاوازی له وانی پیشخۆی نوێکاری کردوه، چونکە کاتیک رۆمانە که دەخوینیتە وە سەرھتا له بەشی (٥) مە وە دەست پێدە کات و دواتر بە شە کانی: ١، ٢، ٣، ٤ پاشان بەرەو بەشی ٦، ٧ هەتا دەگاتە ١٩، دەروات. واتە: له (٥) بەشی یە که مەدا زەمەنی تیکشکاندوه و پەوتی میژووی زەمەنی لەم (٥) بە شە دا گۆریووە. بۆیە نووسەر خوێشی ئە و راستییە ی درکاندوه که گێرناوە ی داستانە که ی بۆ دوانزە سال خستووە پاش و دە ئیت: (بەر له دەست پیکردنی ئەم داستانە بە دوانزە سال پاش نیوەرۆیە کی هاوین جوامیر بە دلی خوێش و گیرفانی پەرە وە له دایەرە ئە گەراییە وە...) (ئەحمەد، ٢٠٠٢، ل ٤٦٧).

دواتر روداو و بە سەرھاتە کانی داستانە که دە گێریتە وە، بۆیە تەکنیک و میتۆدی نوسینی ئەم رۆمانە له سەر دەمی خویدا نوێ بوو، چونکە ئە وە ی زانراوه له و سەر دە مە وە تا سالانیکی دواتریش گێرناوە ی روداو و بە سەرھاتە کان بە شیوازی کلاسیک سەرھتا، ناوهند، کۆتایی بوو. ئە گەرچی ئەمیش له گێرناوە ی روداو و بە سەرھاتە کان پەنای بردووە تە بەر گێرەرە وە ی هەموو شتێزان، بە لام زەمەنی کەرت کردوه و روداوو بە سەرھاتە کانی بە تایبەت له و پینج بە شە ی ئاماژە مان بۆ کرد، پاش و پیش کردوه و پابەندی ناوهندی ئە بوو و ئە و یاسایە ی که ئە رستۆ بۆ زەمەن "سەرھتا، ناوهند و کۆتایی" پێشنیازی کرد، ئەم شکاندوبە تی. هەر بۆیە شارەزایانە پیش و پاشی بە روداو وە کان کردوه. هەر بۆیە کاتیک که دە بیینین گێرەرە وە بەم شیوہە ی باسی دیمەن و ساتی ئازاد بوونی (جوامیر) ی کارە کتەرمان بۆ دە کات و دە ئیت (لەر و لاواز و شرۆلە، له بەشی پیشە وە ی پاسیکا، له نیوان لیخوور و ژەندرمە یە کی لۆزەندە ردا دانیشینرا بوو دەستی راستی له گەل دەستی چە پی ژەندرمە که گە لە پچە کرابوو، ئۆتۆمبیلە که شیان هە ئتە ک هە ئتە ک رینگە ی پر له هە وراز و نشیوی شاری (چ... ی) گرتبوە بەر، ئە ویش بیری نە سەرە وتی وە کوو و ئیل ئە سواریە، بی ئە وە ی بە شتیکە وە بگێرسیتە وە) (ئەحمەد، ٢٠٠٢، ل ١١١) گێرەرە وە بە وردی باسی ئە و ساتە وە ختە مان بۆ دە کات که (جوامیر) پاش بە سەر بردنی (١٠) سال له بەندیخانە ئازاد دە کری و بە شیوہە ی ک دۆخە که یاخود دیمەنە که مان بۆ باس دە کات و دە یهینیتە پیش چاو، که شایانی بە زە پی پنهاتنە وە پی. لێرە دا گێرەرە وە ئە رکه که ی نمایشیکە تا کار له سەر هەست و نەستی خوینەر بکات و پە یامە که ی پی بگە یینیت، لێرە دا هەست دە که ی مە بەست و ئایدیای نووسەر له گەل گێرەرە وە ئاوتتە بوون و دە یه و ئیت رق و تورە پی خوێ له دە سە لات له رپی گێرەرە وە که یە وە، دە ربخات. ئە گەرچی له هەندی شوین دە سە لاتق نووسەر یاخود ئایدیای هەستی پی ناکریت، بە لام خوینەری وریا و پەخنە گری زیرە ک ئەم کاریگەر بوون و کار لیکردنە بە دە ر دە خەن و دە ی دۆز نە وە. له لایە کی تر، گێرەرە وە زۆر بە جوانی باسی ساتی بیرکردنە وە یاخود خە یالی (جوامیر) دە کات کاتیک له نیو ئۆتۆمبیلە که دا، جەنجالیان کردبوو، که بە شیوہە ی ک ئاگی له دە ورو بەری خوێ نە ما بوو. بۆیە گێرەرە وە بەم شیوہە ی باسی ئەم دیمەنە مان بۆ دە کات. (گێرمە و کیشە ی دیار و نادیا ری دوا رۆژ و روداوی ناخوێش و پر بیرە وەری رابردو له سە ریا وە ک پوو رە هەنگ و ورووژابوون، کاس و وریان کردبوو. نە ئە یزانی چارە یە بۆ ئە و یان بدۆزیتە وە، نە ئە شی توانی خوێ له دەس ئە میان رزگار بکات)) (ئەحمەد، ٢٠٠٢، ل ١١١)

ليزهدا نووسهر، له رپي گيرهوهه كه يه وه، زهمه ن تيكده شكيني و باسي ناوه وهى كه ستي جواميرمان بو دهكات، كه له رووى دهروونييه وه پره له خه م و بيره وه رى تال و ئيش و نازار. نووسهر، به وردى نهو ساته وه خته دهكاته ديمه نيكي جولاو و نمايشي. دهكات. تا خوئينه ر به جواني لبي بگات و خوئيندنه وهى بو بگات! ليزهدا ههول دهكات رولتيك بگيريت كه ئيش و نازاره كان ئاشكرا بگات و وهك په ياميك بيگه يينيت. مه رج نييه په يامى گيرهوهه ته نيا باس كردنى رووداو و به سه رهات و وه سف ... هتد بيت، به لكو په ياميك، هه لگري كومه نيكي خوئيندنه وه و شيكردنه وه يه كه له ساته وه ختي به يان كردنيدا ده توانيت هه ستي پي بكه يت و بيزانيت. گوړپي دهسه لاتي گيرهوهه له روماندا، شتيكي هه ست پيكره وه و مه رج نييه دهسه لاته كان ياخود رول و ئه ركي له سه ر يه ك ئاراسته و هيل به رده وهام بيت، به لكو به پي رووداو و به سه رهاته كان، ئه وپيش ئه م روله ي ده گوړي و وا دهكات وهك شه پوليك به رده وهام له هه لبه ز و دابه زدا بيت. بو يه زورچار له گيرانه وه يه كه وه بو يه كيكي تر ئه م تيبينييه دهرده كه وپي و هه ستي پيده كریت. هه ر وهك ليزهدا گيرهوهه ده يكات ((جوامير به په له له مال هاته دهری، خوی کرد به مانی مامه ره شه دا كه هه روا ديوارتيكان به ين بو، ... به ته نيا ژني خاوه ن مال له وي بوو تكاي لي کرد كه بچيته لاي كاني ي ژني كه وا ژان ئه يگري تاكوو ماماني بو ديني چاوي ليوه ي بي..... به لوقه كو لانه ته نگه به ره كه ي خويان بري. له دنيا په ژاره و خوشي پي كه وه قولپيان نه دا)) (ئه حمه د، ٢٠٠٢، ل ١٧) نيشانداني خوشي و شادي و دلته نكي، يه كيكه له سيماكاني زهمه ني ناوه وهى بيرگسون، زهمه ن ليزهدا تيكشكاوه و له سه ر رهوتي ئاساي خوي ناروات. چونكه روماننوس شاره زايانه ياري به زهمه ن و پاش و پيشي. به رووداو هه كان، كردوه. ئه مه ش نه وه دهرده خات كه زهمه ن لاي هينري بيرگسون، زهمه نيكي نييه له دهره وهى مرؤف، به لكو له ناوه وهى مرؤفدايه و به شيكي جيانه كراويه لبي. هه ريويه نووسه ريش شاره زايانه ديوي ناوه وهى كاره كته ره كه ي ده داته به ر روونايي و لايه نه سايكولوژييه كه ي نيشان ده دات. كه سه ره راي ئيش و نازاري كاني، به لام دلخوشي جوامير ناشارتيه وه و ده يه وپي نهو ساته وه خته مان بو نيشان بدا كه پيدا تپه ر ده بي. واتا ليزهدا گيرهوهه كه هه ول دهكات ئه م جوړه دوو دلي و ئالوژي و دلخوشييه ي (جوامير) مان بو بگوازيته وه كه له ساته وه ختي مندال بووني (كاني) ي ژني، هه يه تي! چونكه ئه م گوړپينه له دهسه لات و فورم و بيري گيرهوهه وا دهكات كه هه ميشه خوئينه ر چاوه رواني رووداو و گيرانه وهى جياواز بگات! بو يه كاتيكي ديمه نيكي خه مناكان پي نيشان ده دات، له و لاه ديمه نيكي كوميدى و به سه رهاتيكي خوشمان بو باس دهكات. واته له ريگه ي زهمه ني راسته قينه وه، ئه زموني زيندووي ناوه وهى جوامير درك پيده كه ين. ئه گه رجي نووسهر، له رپي گيرانه وهه يادوه رييه ك له رابردووي جوامير ده هينيتته زهمه ني ئيستاو ده يكات ه دريژكراوه ي نهو زهمه ني كه كاره كته ر تپيدا ده زي، به لام به سپينه وهى سنوري نيوان زهمه نكان، نووسهر دوخي دهرووني كاره كته ره كاني به ته واوي دهرده خات. له گه ل ئه مانه شدا، هه نديچار له رپي گيرانه وهى ئه م هه موو به سه رهاتانه، راسته وخو هه ست به ده ستيوه ردي نووسه ريش ده كرى. به لام دواچار له رپي گيرهوهه ي هه موو شترانه وه ئه م بابه ته ساغ ده بيتته وه. هه ره كه ئه م ديمه نه ي خواره وه كه دهسه لات و ئه ركي گيرهوهه گوړاني به سه ردا دي، كاتيكي ده تي (بي) گومان مه سه رفيكي باشم نه بي به تووشه وه به تايبه تي ئه گه ر كور بي نه بي ئاهه نكي بو بكا واي خو ررگار كردن له ده ستي بيروباوه ري كو ن گرانه ره نكه ژن نه وه نده گله ي لي نه كرى كه هه ز به كور زياتر بكا له كچ، چونكه خوي چيشتويه تي، ئه زاني ئافره ت، به تايبه تي لاي ئيمه چه ند به شخوراو و زور ليكراو و چه وسينراون.... سه ريكي باداو له به ر خويه وه وتي:-

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

كهانهی ئەم رەئى یه بى جى يەم شەرت بى ئە گەر كچم بى ئاههنگىكى له هى كوران خۆشترى بۆ بكەم) (ئەحمەد، ٢٠٠٢، ل ١٧). تىكشكاندى رووداو پىش و پاشكردن پى، يه كىكه لهو هونەرانهى كه له ژىر سىبەرى فەلسەفەى پۆستمۆدېرنىزما گەشەى كرد. هەر بۆيه دەبينىن نووسەر شارەزايانە رووداوەكان تىكەل دەكات و نىشانىان دەدات، ناھىيەت سەنتەرى بوون هەبىت هەر وەك چۆن لەزەمەنىشدا ئەمەى پەيرەو كردوو. لێرەدا گێرەرەوە باسى ئەو جياوازی رەگەزىيە دەورۆژىيەى كه كۆمەلگای ئىمەى له كۆن و نویدا گرتوو و وەك پەتايەك وایه كه چارەسەرى يه كجاره كى نه بى. هەر بۆيه دەيهيئەتەو بەرياس و قسەى لەسەر دەكات. لێرەدا هەست دەكریت نووسەر راستەوخۆ و لە رىگەى گێرەرەوەى هەمووشترانەوە ئايدىا و مەبەستى خۆى تىكەل بەم كارە كردبى، چونكه دواجار دەزانين نووسەريش كه سىيى يه كسانىخواز و ئازادە و دەيهوئ ئەم جياوازيه نەمىنى. بۆيه گێرەرەوە زۆر بە جوانى ئەم بابەتەى وروژاندو و دەسەلاتى له ئاشكراكردنى ئەم گرتە خستو ته گەر و دەيهوئت وەك پەيامىك بە خوێنەرى بدات. بۆيه گێرەرەوە ئەم باسە دەورۆژىيەى تا پيمان بلىت، كه تا ئىستا له كۆمەلگەى دواكهوتودا جياوازی رەگەزى هەيه و خەندە بۆ مندالى كور و گريان و قور پىوانيش بۆ مندالى كچ دەكریت له كاتى له داىك بوونياندا.

له بەشىكى تری كاری گێرەرەوەدا، نىشاندانى ديمەنىكى تری رووداوەكانە له گۆشەيه كى ترەو ئەويش كاتىك ((له بەردەمى دايرهى ئاسايشا دابهزين، برديانە ژوورى پاش سەعاتى راگرتنى ناخۆشى و پر بىزارى، پەنجەمۆر و چەند وینەيه كيان وەرگرت، ناو نىشان و كار و ناوى چەند ناسياو و خزمىكى نزيكيان لى پرسى و نووسى و دەستەبەريان كرد كه نابى بە هيچ جوورى شوئى دانىشتنى خۆى بگورى بەبى ئەوەى پيشە كى ئاگادارى ئەوان بكا. ئەوسا بەرەللايان كرد)). (ئەحمەد، ٢٠٠٢، ل ٢٣).

ئەگەرچى رووداوەكان لەزەمەى ئىستادا دەگێردىنەو، بەلام ئەو ئىستايە بەشىكه له رابردوو، رابردووش بەشىكه لەزەمەنى ئىستا. چونكه زەمەن لای بىرگسۆن، زەمەنىكى نەچراو و سنوور لەنيوانياندا نەماو. هەر بۆيه كاتىك كه رووداوەكان دەخوئىنەو و هەستەكەين كه هەمووى لە زەمەنى ئىستادا رووياندا بى. لێرەدا، گێرەرەوە بە شارەزايەيه كى باشەو ساقى لىكۆئىنەو و ئازادكردنى (جوامىر) مان بۆ نەمايش دەكات و وردەكارىيەكان دەخاتەرۆو، لێرەدا هەست دەكەين، كه گێرەرەوە شارەزايەيه كى باشى له ياسا و لىكۆئىنەو و بەندكردن هەبىت و ئىمەى خوێنەرى پى ئاشنا بكات، بەلام دەبى ئەو راستىيەش بزەين مادام نوسەرى رۆمانە كه ياساناس و مافپەرۆر بو، دەستى خستو ته ناو رووداوەكان و لە رىگەى گێرەرەوەى هەمو شتران تەواوى زانىارىيەكان دەدركىئى و ئاقارى گێرانەو كه بەو لايەدا دەگورى كه دەسەلاتى نوسەرى وا بەسەرەو. له چەند شوئىيىكى تریش هەست بەم دياردەيه دەكەين و له ديارترينيان، ئەو ساتە وەختەيه كه له بەنديخانەكه، لىكۆلەرەكه، لىكۆئىنەو له (جوامىر)ى كارەكتەرى سەرەكى رۆمانەكه دەكات و هەست دەكەيت كه كه سىيى ئاسايى نىيه. بەلكو بەو پەرى شارەزايەيهو قسە دەكات و دەلپت: ((لام وایه خەباتكار نابى سلاو له نوکەرى ئىمپىريالىزم بكات بۆيه سلاوت نەكرد! بەلام من پياوى راستم خۆش ئەوئت بۆيه ئەم كردهوويهتم پى ناخۆش نىيه، بەلام شەرت ئەوويه له هەمو شتىكا خەباتكەر بىت، مەردانە پى لەووە بنىيت كه چۆن ئەم خۆپيشاندانەت رىكخست و نيازتان چى بوو له پەلاماردانى دايرهى پولىس و تەقە كردن لەو ژەندرمە پى تاوانانە)) (ئەحمەد، ٢٠٠٢، ل ١٢٥) گێرەرەوە بە وردى ديمەنى لىكۆئىنەو كه بەيان دەكات و له روى دەرونىشەو، ناووەى لىكۆلەر وەك پياوئىكى توندو دژ بە ئازادىخوازن دەردەخات كه

چۆن مامه له یان له ته کدا ده کات و بروای به هیچ قسه یه ک نییه جگه له وهی که ده بی ددان به تاوانه که تدا بنییت، گهر تاوانباریش نه بییت، نه گینا زۆر زه حمه ته رزگارت بی. بۆیه گێره وه بهرده وام ده بی و ده لیت: ((به راستی قسه یه کی جوانه، دوا ی نه و خۆپیشاندانه خۆپینینه ی نزیکه ی سه د که سی تیا کوژرا و نه و ئاگره ی نایه وه له ولاتا له ولاته هه روا سوک و ئاسان نه تده ین به عورفی و چه ند سائیک حوکمت بدا و بپریته وه؟! نه خیر هه فال جوامیر زۆر زۆر به هه له چووی له لیکدانه وه که تا، ناوی سه رکرده کانتان سه رچاوه ی پاره و ژیانتانم بی نه لیت گیان له م دایه ریه نابه یته ده ری، ئیتر نه م سه رینه بخه ره ژیر سه رت و هوشی خۆت به یینه ره وه و به رخۆت)) (ئه حمه د، ۲۰۰۲، ل ۱۲۶).

گۆرینی هیژ و فشاری نه و وشانه ی که لیکۆله ر له کاتی لپیچینه وه له تاوانبار یاخود گومان لیکراو ده یکات، ده رده که وی که گێره وه له پیدانی زانیاری به خۆنهر لیهاتووه و ئاستی کاره که ی یاخود ده سه لاته که ی له نیو ده قدا، به رز و نزمی ده کات. لای خۆنهر هیژ کاره که ی و شاره زای له رووداو و به سه رهاته کان ده رده که وی، چونکه دوا جار هه مووان له ری نه وه وه ده گه ینه سه رچاوه ی زانیاریه کان. له لایه کی تره وه به هوی نه و شاره زایه ی که گێره وه له هیل لیکۆلینه وه که هه یه تی و ده یه وی دیوکی تری خۆی نیشان بدات، هیژ قسه و فشاری لیکۆله ر ده گۆری تا ئاراسته ی رووداو هه کان به ئاقاریکی دیکه دا بروات و دیمه نه کان گهرم و گورترین، بۆیه ده لیت: ((کابرا به زه رده خه نه یه کی سه رکه وتووانه وه وتی:

- باشه به سه رچاو ... کوره هه ر ئیستا چرایه کی باش و ده ستی نوینی پاک به رن بو کاک جوامیر. پیاو هه ر به دیمه ن دیاره ... هه رگیز نه م کوره باشه هاوړی نه و جرو جانه وه ره خۆپریژانه نییه! ... ده ستی نوینیان بو هینام له گه ل چرایه ک، من خه ریکی ریکه ستی جیگا که م بوم سینی یه کیان له به رده ما دانام، برنج و په تاته و به رداخی ماستا ویشی. له سه ر بوو، ده ستم کرده خواردن، ی به خۆمم نه وت لیده تیر بخۆ هه ر نه م ژمه یه به یانی که به گ چاوی پیت که وته وه له باقی نه م خواردنه باشه تیه لدانیکی باش نه خۆیت...)) (ئه حمه د، ۲۰۰۲، ل ۱۲۷). گۆرینی شیوازی قسه کردن و تۆن ده نگ، راسته وخۆ په یه سه ته به ئاشکرکردنی دیوی ناوه وه ی مرۆف، که له و ساته دا چۆن ددان به خۆیدا ده گری و کۆنترۆلی نه و فشاره ده روونییه شاره وه یه ده کات، که هه یه تی. نه م نه وه په ری شاره زای گێره وه نیشان ده دات، که چۆن ئاستی توره ی لیکۆله ر له پیوانه یه کی به رزی قسه کانییه وه ده یینه ته خواره وه، بو ئاستیکی نزم و تۆنی ده نگیشی ده گۆری! هاوشان وشه کانیسه ساده و ساکار ده بنه وه و له به رانه ر ده که ن که هه ست به ئاسوده ی بکه ن، که ده لیت: به سه رچاو، یان چرایه کی باش و ده ستی نوینی پاک به رن بو کاک جوامیر! مه به ستی لیکۆله ر نه وه یه له ریگه ی نه رمی نواندنه وه بگات به سه ره داویک و ده ست به سه ر ئازادیخوازان و پا په رینه که یاندا بگریت، له به رانه ریشدا (جوامیر) یش بۆیه نه رمی نواندوه تاشه ویک به ئیسراحت بخه ویت و خواردنیکی باش بخوات. دواتر چی رووده ات کیشه نییه. هه مو نه مانه شاره زای و زیره کی گێره وه ده رده خات که ملامانی و گرژیه کان ده باته به رزترین خالی توندی و پاشان به چه ند وشه یه ک، هه مو نه مانه ناهیلی و گرژیه کان هیور ده کاته وه. له لایه کی تریشه وه هه ندی جاری گێره وه له به رته وه ی که وته ته ژیر کاریگه ری هه ستی نه ته وه ی و نه ژادی و په گزی نوسه ر، په یامیکی ئاگرینی یاخود وروژینه ر به خۆنهر ده دات و کار له سه ر هه ست و نه ستییان ده کات، هه ر وه ک لیڤه دا ده رده که ویت پاش نه وه ی جوامیر به ند ده کریت و نه شکه نه یه کی زۆر ده دریت، داوا ی

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"

و "ألم الشعب".

خواردن و پێداویستی دهکات، سه‌رته‌نجام گێهره‌وه به‌م شیوه‌یه رووداوه‌کان ده‌گێرتنه‌وه و ده‌لێت:

((له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم:

- ئه‌ری ئه‌وه پێخه‌وی، چرایه‌ک، شتی‌کم بۆ ناهینن؟ کابرا به‌ پێکه‌نینی‌کی به‌رزی ناخۆشه‌وه وتی:

به‌ئێ! ئه‌ی چۆن هه‌ر ئێسته‌ کچی‌کی جوانیشت بۆ ئه‌هینین له‌و خوشکانه‌ی به‌ناوی نیشتمانپه‌روه‌ری و ئازادی خوازییه‌وه ئابروویان ئه‌به‌ن!)) (ئه‌حمه‌د، ٢٠٠٢، ل ١٢٣).

لێره‌دا گێهره‌وه به‌ روونی ئه‌و په‌یامه‌مان پێ ده‌لێت، که دوژمنان هه‌میشه به‌ چاوی‌کی سوک و نزمه‌وه له‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و شۆرش و مافه‌ ره‌واکانی ده‌روانن خوی ده‌که‌نه سه‌ر ئه‌و شوین و برینه‌ی که هه‌ست و نه‌ستمانی پێ ئه‌کولێنه‌وه و جیاوازی له‌ نیوان په‌گه‌زی نێر و مێ ناکه‌ن و ده‌ستی له‌ ناموس و شه‌ره‌فی تاکی کورد ناپارێزن، بۆیه دین باسی ئه‌و ژنه‌ شۆرشگێڕ و ئازایانه به‌ خراپی ده‌که‌ن و به‌ ئابروبه‌ر ناویان ده‌بن! ئه‌گه‌رچی ئه‌م په‌یامه، کاریگه‌ری راسته‌وخۆی نوسه‌ری له‌سه‌ره و ده‌به‌وی له‌ رێی گێهره‌وه‌که‌یه و بیه‌گه‌ینیت، به‌لام دواجاڕ ئه‌مه راستیه‌که و دوژمنان کاریان له‌سه‌ری کردوه و په‌یره‌ویان کردوه. هه‌ندێ جار کاریگه‌ری نوسه‌ر، به‌سه‌ر گێهره‌وه به‌ئاشکرا ده‌رده‌که‌وی، هه‌ندێ جار ده‌توانیت له‌ روی ده‌رونییه‌وه خۆتندنه‌وه بۆ که‌سه‌تی نوسه‌ر بکه‌یت و بارودۆخی هه‌لسه‌نگینیت! ئه‌گه‌رچی ئه‌شئ هه‌ندێ جار پێچه‌وانه‌که‌شی راست پێ! به‌لام دواجاڕ مه‌یل و نوسین و داخوازییه‌کانی وه‌ک بنه‌مایه‌ک بۆ بابته‌که‌ له‌به‌ر چاوه‌گه‌ری. لێره‌دا گێهره‌وه ئه‌رکه‌که‌ی گوێڕانی‌کی به‌سه‌ردا دیت و خۆینه‌ریش هه‌ستی پێده‌کات. چونکه ئه‌وه‌ی لێره‌وه بۆمانی باس ده‌کات، له‌گه‌ڵ ته‌واوی بابته‌کانی پێشو، جوودایه. هه‌ر وه‌ک ده‌لێت:

((جوامێر خه‌ریک بوو بپرسی چۆنت زانی له‌ پاشا ترسا له‌وه‌ی درێژه‌دان به‌ قسه‌ زۆر له‌ ئافه‌ره‌ته‌ی نزیک کاته‌وه، که دیار بوو نه‌ک هه‌ر ئێسک سووک، ته‌نیا و ده‌سته‌مۆش بوو، بۆیه سه‌ری‌کی له‌ قاند و پێ ده‌نگ بوو، به‌ده‌م قسه‌وه هاته‌ لای کورسییه‌کانی نزیک ده‌رگای ژووره‌که‌وه. له‌سه‌ر هه‌ره‌ دووره‌که‌یان دانیشت)) (ئه‌حمه‌د، ٢٠٠٢، ل ١٦٦) لێره‌دا، گێهره‌وه باسی ژنه‌ چایچییه‌که ده‌کات و به‌ ژنیکی ئێسک سوک و جوان و ته‌نیا‌ی ده‌ناسی، به‌لام ئه‌وه‌ی جێ سه‌رنجه به‌ پێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ رووداوی‌کی نه‌خوازراوی وه‌ک: ده‌ستبه‌ردن، گه‌مه‌کردن، چاوتیپه‌رین و مه‌یل نیشاندانی ژنه‌که‌ بۆ جوامێر، گێهره‌وه، ژنه‌که، به‌ ژنیکی ده‌سته‌مۆ و که‌وی (قایل) نیشان ده‌دات. به‌ شیوه‌یه‌ک که ئه‌مه کاری ئێستای نه‌پێ و پێشه‌ی هه‌میشه‌پێ، بۆیه ئه‌مه وه‌ک په‌له‌یه‌کی ناشرین وایه به‌ نێو چه‌وانی کاری گێهره‌وه، ئه‌گه‌رچی ئه‌میش له‌ هه‌ندێ شوین و دۆخدا ئاوێنه‌ی مه‌یل و گوزارشتی نوسه‌ره‌! به‌لام ئه‌مه وه‌ک کاریکی ناته‌واو دیته به‌رچاوه‌ نوسه‌ری رۆمان، ده‌بیته‌ جێ په‌خه‌. چونکه خۆینه‌ر ده‌پرسی: ئاخۆ گێهره‌وه چۆن زانی که وا ژنه‌که ده‌سته‌مۆیه؟ ئه‌ی بۆچی هه‌یچ بابته‌ی‌کی له‌سه‌ر نه‌وتوه؟ بۆ باسی دیمه‌نیکی و ناکات که ئه‌م قسه‌یه‌ی رۆنکاته‌وه و لای خۆینه‌ر ئاسایی پێ؟ بۆیه هه‌ندێ جار نوسه‌ر ده‌که‌وتیه هه‌له‌ی زه‌قه‌وه و وا هه‌ست ده‌که‌یت له‌و په‌ری به‌ ئاگییدا پێ. ئه‌گه‌رچی نوسه‌ر هه‌ولیداوه زۆر وشه‌ی کوردی- ساده له‌ ژینگه‌ی گوند و دێهاته‌کانه‌وه وه‌رگرێ و به‌ کاری به‌یخی، به‌لام دواجاڕ وه‌ک پێویست نه‌یتوانیوه بیه‌م‌زێنی! چونکه ده‌پێ بزاین (که‌وی- ده‌سته‌مۆ) هه‌ریه‌ک مانایان هه‌یه، یه‌که‌میان به‌ شیوه‌زاری هه‌ولێری و دووه‌میان سلێمانیه‌!

له لايه كى ترهوه، گيرهروهه جارتيكى تر و له ديمه نيكي تر دا ده گه ريتته وه سه ر ئه م باسه و به شيويه كه كه خوينه ر، هم ده خاته گومانه وه و هميش توره ي ده كات و جورتيك له ره خنه ناراسته ي كاره كه ده كهن! چونكه هه ر وه كو باسما ن كرد، هيچ ناماژه يه كى سوژدارى و نيشاندانى حه زى له م جو ره كارانه له لاي ژنه ي چايچى له گو ريدا نييه، ئيتر چون كارتيكى وا دروست ده بيت، بويه گيرهروهه به رده وام ده بيت و ده ئيت: ((جوامير له ده ستى شتن ئه گه رايه وه بيري له ژنه كه ئه كرده وه.... زور كه وي دياره، ده ستى پياوى خو ي كه ويت بستي به قه رز نادات. ناشيرينيش نييه.... چي! ناشيرين! گونا هه پياو نه ئي ئيسك سوو كه. ئه م ته نيابي يه ش هه ليكي باشه بو ئه و كه سانه ي له شتى وا ئه گه رين)) (ئه حمه د، ٢٠٠٢، ل ١٦٨) شاراهه نييه، كه گيرهروهه ئه ركه كاني له نيو ده قه كه دا جياوازه و هه ر جاره و به شيويه كه روداوه كان و به سه ره اته كان. ده رده خات و له سه ريان ده دويت، هه ندي جاريش نووسه ر، راسته وخو ده ستى له كاروبارى گيرهروهه وه رده دات و به كارى گه رى ئه و، كاره كه جيبه جي ده بيت. ئه وه ي ئيره هه لگري، ياخود ره نكدانه وه ي لايه ني ده روونى نو سه رى وا پيوه! چونكه له نيو ئه و فه زا توندوتيزه ملاملا ئى و خه م و به دب ختيه دا، چون گيرهروهه به فرياي گيرانه وه ي ديمه نيكي له م شيويه ده كه ويت، گه ر راسته وخو نووسه ر نه يه ته ناو روداوه كانه وه؟ هه ر بويه ده كرى ئه مه بكه ينه خاليك و له ويوه پرسيار و ره خنه ي خو مان ناراسته ي نووسه ر بكه ين و بزاني ناخو چون ده بيت كه كاره كته رى سه ره كى رووداوه كان كه خو ي ويلى ژن و مندا له كه يه تي، بيريكي وا ي به مي شكدا بي؟ ئه مه ده رچوونه له بازنه ي داب و نه ريتى كو مه لايه تي و زيده رو ييه له ئاكارى جوانى تاك و كو مه لگاي كوردى. ده بيته ماكيك به سه ر جه سته ي ده قه كه وه و ره خنه هه لده گري! ئه م لادانه له بنه ماي ئه خلاقى كو مه لايه تي، گيرهروهه و نو سه ره كه شي ده خاته ژير پرسياره وه، چونكه ژنيكي كوردى به دبخت و چاره ره ش، له كاتيدا هه ل سو كه وتى هيچ ناماژه يه كى خراپى لي به دى ناكرى، ئيتر چون ده بيته مايه ي خه يالى (جوامير) و قسه كردن له سه ر ته نيابيه كه ي! هه موو ئه مانه پيوستى به هه لو سه سته يه ك هه يه. راسته گيرهروهه رووداوه كان ده گيره رته وه، به لام سه ره ئه نجام ئه م گيرانه وانه كار له سه ر فه زاي بير و مه به ستى ده قيش ده كات.

له لايه كى تره وه. گيرهروهه ناراسته ي گيرانه وه ي رووداوه كان به ئا قاريكي دي كه دا ده بات و كاره كته ر ده خاته دو ختيكي سه خت و دژواره وه، به لام ئه مجاره بيان به ده ستى هاوخوين و هاو نيشتمانيان خو ي ئه م به رز و نزمييه له ئاستى گيرانه وه، كارى گيرهروهه يه كه ده يه ويت ئه ركي خو ي له دو خى جودادا تا قى بكاته وه و ناراسته كاني خو ي له نيو ده قى گيرانه وه ناسيدا ديارى بكات. هه ر بويه ئه م جاره گيرهروهه ئه م به شه نو ييه مان بي ئاشنا ده كات كه چون كاره كته رى سه ره كى ده كه ويته ناو روداو گه ل و پيشه اتتيكي نو ييه وه بويه ده گيره رته وه كه چون كاره كته رى سه ره كى ده كه ويته ناو بازنه ي لي پرسينه وه ي چه كداره كان و ديمه نه كه ده گاته ئه وه ي كه گيرهروهه بابته قى جاسوس بون بيتته گو رى. كه له لايه ن هاوخوينانى كاره كته رى سه ره كى روبه روى ده كرايه وه. بويه ده ئيت ((چه كدارى دو وه م وتى:

- هيچ دوور نييه جاسوس بيت، ميري نارديبتي بزاني ئه نجامى بو ر دو ومانه درندانه كه يان چي بووه؟

يه كه م وتى:

- به ئي هيچ دوور نييه...

سى يه م له په نا به رده كه وه قيراني:

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير" و "ألم الشعب".

سهراوه كان

به زمانی کوردی

- کتیب

- ئەحمەد، ئیبراھیم (٢٠٠٢)، ژانی گەل، چاپخانەى سپارتريک، ستۆکھۆلم، سوید.
- ئۆگەستين، قەدیس، ١٩٩١، دانپیدانانەکان، و: خوری یوخنا حلو، دارالمشرق، بیروت، لبنان.
- باشلار، گاستون، ١٩٨٦، حدس اللحظة، ت: رضا غروز و عبدالعزیز زمزم، دار الشؤن الثقافية العامة، بغداد، العراق.
- جاف، ئەحمەد موختار (٢٠٠٨)، مەسەلەى ویژدان، بێشەکی و لیکۆلینەوه: ئیحسان فواد، چاپی دووهم، دەرگای ئاراس، هەولێر.
- دۆلۆز، جیل (١٩٩٩)، زەمەن و وێنە، و: حەسەن عەودە، چاپخانەى وهزارهتی رۆشنییری، سوریا.
- کەسنەزانی، بوشرا (٢٠١٢)، پلۆت له چیرۆکی کوردیدا (١٩٩٥ - ٢٠٠٥)، دەرگای سەر دەم، سلیمانی.
- محمد، ئیبراھیم قادر، (٢٠٢٤)، رۆمانی کوردی له عێراقدا، چاپخانەى رۆشنییری، هەولێر.
- فۆکنەر، ولیام، (١٣٩٥)، هەراو تورەیی، و: محەمەد رەمەزانی، ناوەندی چاپەمەنی گوتار، سەقز، ئێران.
- گوڤار
- کاکە سور، کاروان عومەر، ٢٠٢١، کات وەک پرسیاریکی شەرانگیز له ئەزمونی مندا، گوڤاری گێرانەوه، ژ.١، هەولێر.
- به زمانی عەرەبی
- بدوی، عبدالرحمن، ١٩٧٣، الزمن الوجودی، دار الثقافة، بیروت.
- ریکور، پول (١٩٩٩) الوجود والزمان والسرد، و: سعید الغانی، المركز الثقافي العربي، الدار البيضاء، مغرب.
- قاسم، سیزا (١٩٨٥) بناء الرواية (دراسة مقارنة في ثلاثية نجيب محفوظ) دار التنوير للطباعة والنشر، بیروت، لبنان.
- وهبه، مراد (٢٠٠٧)، معجم الفلسفی، دار القباء الحدیثه، القاھره.
- عشور، سلیمه (٢٠١٧) الزمان السايكولوجی عند هنری برغسون، ماجستر، کلیه العلوم الانسانيه والاجتماعيه، جامعە محمد بوضیاف، الجزائر.

resources
in Kurdish

- book

- □ Ahmed, Ibrahim (2002), Pain of the People, Spartric Press, Stockholm, Sweden.

تأثير الزمن النفسي على قوة الراوي في كلتا الروايتين "مسألة الضمير"
و"ألم الشعب".

- □ Augustine, St., 1991, Confessions, and: Khuri Yokhna Halo, Dar al-Mashreq, Beirut, Lebanon.
- □ Bashlar, Gaston, 1986, Hadas al-Lahaza, t: Reza Ghorooz and Abdul Aziz Zamzam, Dar al-Shoon al-Thaqafiyah al-Aama, Baghdad, Iraq.
- □ Jaf, Ahmad Mukhtar (2008), Issue of Conscience, Introduction and Research: Ihsan Fuad, Second Edition, Aras Publishing House, Erbil.
- □ Dolores, Jill (1999), Time and Image, edited by Hassan Auda, Ministry of Culture Printing House, Syria.
- □ Kesnazani, Bushra (2012), Plot in Kurdish Stories (1995-2005), Sardam Publishing House, Sulaimani.
- □ Mohammed, Ibrahim Qadir, (2024), Kurdish Novel in Iraq, Roshnbiri Printing House, Erbil.
- □ Faulkner, William, (2016), Noise and Anger, and: Mohammad Ramazani, Gutar Press Center, Saqiz, Iran.

Magazine

- Kaka Sur, Karwan Omar, 2021, Time as an aggressive question in my experience, Narrative Magazine, No. 1, Erbil

-In Arabic

- Badwi, Abdul Rahman, 1973, Al-Zaman al-Wajudi, Dar al-Thaqafa, Beirut.
- Ricoeur, Paul (1999) Existence, time and cold, and: Saeed al-Ghani, Arab Cultural Center, Dar al-Bayda, Morocco.
- Qasim, Siza (1985) Building Narrative (Comparative Study in Najib Mahfouz's Trinity) Dar Al-Tanwir Publishing House, Beirut, Lebanon.
- Wahba, Murad (2007), Dictionary of Philosophy, Dar al-Qaba al-Haditha, Cairo.
- Ashur, Salima (2017) Psychological Time at Henri Bergson, M.A., Faculty of Humanities and Social Sciences, Mohamed Bouzief University, Algeria.

